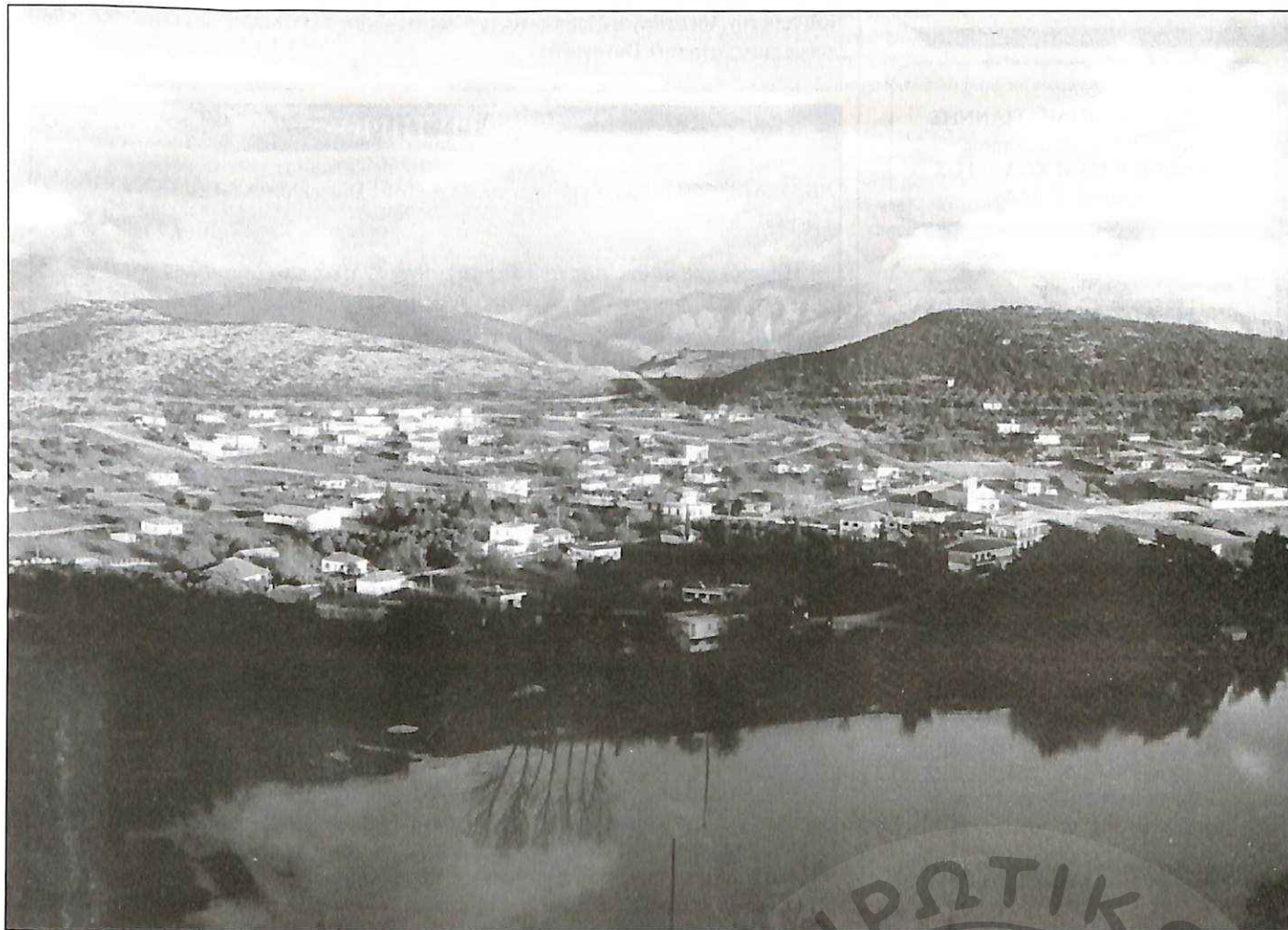

ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

Έτος 17^ο • Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ
Αριθμός Φύλλου 177
Ιανουάριος - Φεβρουάριος 1998

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΩΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΥΜΗΤΤΟΥ 92 • 15561 ΧΟΛΑΡΓΟΣ • ΤΗΛ: 6514 487

PORT
PAYÉ
HELLAS

ΟΙ ΟΙΚΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ: Μόρφιον (Μορφάτι)

φωτο Βασίλη Δόση

Το φύλλο που κρατάτε στα χέρια σας εκδόθηκε με δαπάνη της οικογένειας του Σωτήρη Αντ. Νικολάου στη μνήμη της αδικοχαμένης θυγατέρας τους Ελένης που ο μεγαλοδύναμος την πήρε από κοντά μας πριν από δύο χρόνια.

Η προσφορά αυτή είναι πολύ συγκινητική αλλά και τιμητική για την Αδελφότητα Μαργαριτιωτών της Αθήνας και την έκδοση «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ» και αυτό όχι μόνο γιατί το ποσό των 186.000 δρχ. που διατέθηκε είναι σεβαστό, αλλά, το σπουδαιότερο, για την ευαισθησία να μας θυμηθούν τη στιγμή του βαρύ πόνου και της συγκίνησής τους.

Η χειρονομία μας προβλημάτισε, μας ικοινοποίησε αλ-

λά και μας επιφορτίζει να συνεχίσουμε. Τον αγαπητό Σωτήρη, πρόεδρο της Αδελφότητας Μαργαριτιωτών Εξωτερικού και την οικογένειά του τους ευχαριστούμε θερμά και ευχόμαστε ο Παντοδύναμος, που τόσο πρόωρα πήρε κοντά του την Ελένη, να χύνει βάλοαμο στις καρδιές τους και ν' απαλύνει τον πόνο τους, να είναι δε πάντα σε θέση για τέτοιες προσφορές.

Η Σύνταξη

ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

ΕΤΟΣ 17ο Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ
Αριθμός Φύλλου 177
Ιανουάριος - Φεβρουάριος 1998

ΔΗΜΟΦΙΛΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΩΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΥΠΟΜΟΝΗ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

ΤΗΛ. 8514427

Ιδιοκτήτης
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΩΤΩΝ
«Ο Άγιος Βασίλης»
Υμηττού 92 • 155 61 ΧΟΛΑΡΓΟΣ

Εκδότης
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗΣ
Πρόεδρος της Αδελφότητας
Υμηττού 92 • 155 61 ΧΟΛΑΡΓΟΣ
Τηλ. σπιτιού: 65.14.487

Διευθυντής
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗΣ
Υμηττού 92 • 155 61 ΧΟΛΑΡΓΟΣ
Τηλ. 65 14 487

Εμβάσματα
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΟΥΛΗΣ
Λυκάβου 34 • 15772 ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Τηλ. 7770732
Στο Μαργαρίτι εισπράττει
ο ΦΑΝΗΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Ηλεκτρονική στοιχειοθεσία
Επιμέλεια-Ατελιέ-Εκτύπωση
PRESS LINE
Υπεύθυνος: Ν. Πανδής
Μάγερ 11 • 104 38 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. Κέντρο 5244555 FAX: 5243345

Τα άρθρα δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη και
τις απόψεις του Συλλόγου.

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

1364 Ιωάννης Λάπας 10.000 Δρχ.
1361 Πιπίτσα Στεφανίδου - Βλάχη 5.000 Δρχ.
1366 Παύλος Θωμά Ντρίτσος 150 DM =
23.550 Δρχ.
1367 Ντίνος Μπόλωσης 100 DM = 15.700 Δρχ.
1363 • Στη μνήμη του Ζήκου Ντίνου με τη συ-
μπλήρωση ενός έτους από το θάνατό του στις
10 Φεβρουαρίου η οικογένεια του ενισχύει
τα «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ» με 20.000
Δρχ.

Σας ευχαριστούμε όλους σας θερμά.
Μας συγκινήσατε με τις ενισχύσεις σας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Μετά από επιτυχείς εξετάσεις εισήχθη στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤ. ΔΟΥΚΑΣ.
Θεράμ συγχαρητήρια από τη μητέρα, την αδελφή, τη γιαγιά και τη θεία του Κούλα Μάτη.
Και από την Αδελφότητα Μαργαριτωτών και τα «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ» προσθέ-
τουμε εμείς, αγαπητέ Παναγιώτη.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

NIKOLAOU SOTIRIOS. Siegburger str. 84 • 40591 Düsseldorf • GERMANY
Tel. 0221 789806

Προς όλους όσους μας συμπαραστάθηκαν στις πιο δύσκολες στιγμές
της ζωής μας.

Ίσως μετά δύο χρόνια να είναι λίγο αργά να ευχαριστήσουμε αυτούς που στάθηκαν δίπλα
μας στις πιο δύσκολες στιγμές της ζωής μας. Μπορεί οι ίδιοι να ξέχασαν και το κουράγιο
που μας έδωσαν, άλλοι με τα πεπειραμένα λόγια τους, άλλοι με τη νοητή σιωπή τους και
άλλοι ξημερώνοντας μαζί μας.

Ένα ευχαριστώ είναι πολύ φτωχό για τόση μεγάλη και ειλικρινή προσπάθεια προσφιλών
προσώπων που μας συμπαραστάθηκαν και μας συμπαραστέκονται ακόμα, αλλά η σωστή
ζωή αυτή ήταν πάντα, αυτή είναι και σήμερα.

Σε όλους αυτούς τους ειλικρινείς φίλους και συγγενείς, ευχόμαστε να έχουν πάντα υγεία
και οικογενειακή ευτυχία.

Düsseldorf 5.3.98

Οικογένεια Σωτήρη Νικολάου

ΘΑΝΑΤΟΙ

Χάθηκαν τον Ιανουάριο στο Μαργαρίτι:

- Ο αγαπητός σε όλους μας Δημήτριος (Μήτη τον φωνάζαμε) Σεφέρης.
- Η Αθηνά Χ' Αθανασίου Παπαδιαμάντη. Έφυγε ένας δικός μας άνθρωπος. Κόπηκε α-
κόμη ένα κλαρί από το μεγάλο πλάτανο του προπολεμικού Μαργαριτίου. Φέρνουμε στη
μνήμη μας τα παιδικά μας χρόνια, τον πόλεμο, τότε που οι μανιασμένοι μουσουλμάνοι
Μαργαριτιώτες σκότωσαν τον άντρα της Νάσιο μαζί με το φίλο του Γάκη Γκέρτζο, την
κατοχή όταν χάθηκε και η κόρη της Ευλαμπία, τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια και τους
αγώνες για επιβίωση στο κατεστραμμένο Μαργαρίτι...

Αντίο κυρά Αθηνά μας, αρχόντισσα του Μαργαριτίου. Θα σε θυμόμαστε πάντα.

Τους δικούς τους συλλυπούμαστε θερμά

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΠΟΔΗΜΩΝ ΚΑΜΠΟΧΩΡΙΩΝ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ «Η ΕΝΟΤΗΤΑ»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Αυτοί που φεύγουν, αυτοί που μένουν.

Αγαπητοί Συγκωριανοί της Αδελφότητας Καμποχωριών, με βαθιά θλίψη και τρεμάμενο χέρι σας
γράφουμε δύο λόγια, ότι ο κορός της Αδελφότητας που είχε προγραμματιστεί να γίνει την 1-3-1998,
δυστυχώς δεν θα γίνει, γιατί πρέπει να επικρατήσει για όλους μας η λογική και ο πόνος ψυχής, για τον
τόσο πρόωρο και άδικο χαμό του συγκωριανού μας, φίλου, αλλά και νέου στην ηλικία Ράκη Λιοπιάρη.

Ο οποίος και αυτός ετοιμαζόταν να έρθει και να χορέψει μαζί μας, την ωραία ζεμπεκιά που προτι-
μούσε, όμως ο κάρος προτίμησε να τον πάρει από κοντά μας για να χορέψουν μαζί εκεί πάνω, και
ποιος ξέρει μαζί και με τους άλλους θανόντες συμπατριώτες μας.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας εκφράζει τα συλλυπητήριά του προς τους δικούς του
και τους συγγενείς του.

- Το Διοικητικό Συμβούλιο προσθέτει και τα συλλυπητήρια της Αδελφότητας Μαργαριτωτών και
της έκδοσής μας.

ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Δημοσιεύουμε μερικά από τα έγγραφα που έστειλε η
Αδελφότητα, γιατί πιστεύουμε πως αναφέρονται σε εν-
διαφέροντα για τον τόπον μας θέματα.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΩΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

26-11-97

ΠΡΟΣ: Κοινότητα Μαργαριτίου • Διοικητικό Συμβούλιο Συλλόγου Ιστορικού
και Λαογραφικού Μουσείου

Αγαπητοί συμπατριώτες και φίλοι. Σας χαιρετούμε.

Αφορμή για να σας γράψουμε για το Ιστορικό και Λαογραφικό Μουσείο Μαργαρί-
τιου είναι γιατί ερωτηθήκαμε πρόσφατα από συμπατριώτισσές μας που μας έχουν δώσει
εκθέματα αλλά και γιατί πριν από λίγες μέρες άλλη συμπατριώτισσα μας εγχείρησε 50.000
δρχ. για να ενισχυθεί η λειτουργία του.

Όπως έχουμε διακηρύξει πολλές φορές η Αδελφότητά μας δεν επιθυμεί να εμπλέκε-
ται στις αρμοδιότητες άλλων φορέων.

Αν σήμερα το κάνει είναι γιατί αισθάνεται κάπου εκτεθειμένη.

Δε θ' ασχοληθούμε με το τι έγινε στο παρελθόν αλλά θα έρθουμε στο τι, κατά τη γνώ-
μη μας, πρέπει να γίνει τώρα:

— Να ενεργοποιηθεί το παρόν Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου και αν δεν μπορεί
να λειτουργήσει ας κάνει Γενική Συνέλευση για ανανέωσή του ώστε να μπορεί να λει-
τουργήσει ενεργοποιώντας παράλληλα και το ταμείο του.

— Η Κοινότητα να μας ενημερώσει επίσημα τι σκέπτεται να κάνει για τη στέγασή του.
Αν δεν πήρε τα χρήματα που μας έταξε ο κύριος Παπαδόπουλος να πάμε και να του
τα ξαναζητήσουμε.

Απ' εκεί και πέρα αν διατεθεί το «Σπίτι του Παιδιού» για το Μουσείο, με τα χρήματα
αυτά να γίνει η επισκευή και πιθανώς προσθήκη ορόφου. Αν όχι τότε ν' αγοραστεί άλλο
κτίριο και όλοι μαζί να φροντίσουμε να βρούμε πιστώσεις για επισκευές.

— Επειδή εμείς είπαμε πρώτο το «ζητούνται εργάτες», δηλώνουμε πως είμαστε διατε-
θειμένοι να δουλέψουμε σκληρά για την πραγμάτωση αυτού του έργου που τη θεω-
ρούμε βασική για τον τόπο μας.

Πάντως το χειρότερο που έχουμε να κάνουμε είναι να μείνουμε αδρανείς.

Κλείνοντας ζητούμε και πάλι συνγνώμη που ανακατεψήκαμε στο θέμα της αρμοδιότη-
τά σας.

ΠΡΟΣ: Κύριο Νίκο Τσώνη - Νομάρχη Θεσπρωτίας

4-1-98

Αγαπητέ μας κύριε Νομάρχη, «ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 1998».

Αισθανόμαστε την ανάγκη να ευχαριστήσουμε εσάς προσωπικά, το Νομαρχιακό Συμ-
βούλιο και τις υπηρεσίες για τις προτάσεις για ένταξη στο INTERREG έργων που αφο-
ρούν τον Δήμο Μαργαριτίου. Ταυτίζονται με μέρος των οραμάτων μας που για την υλο-
ποίηση τους αγωνιζόμαστε χρόνια. Ευχόμαστε και πιστεύουμε πως με τη βοήθεια και υ-
ποστήριξή σας θα υλοποιηθούν.

Με την ευκαιρία της επικοινωνίας μας επιτρέψτε μας να σας θυμίσουμε τον κόμβο Με-
σοβουνίου και τη συνδετήρια Εγνατίας - Παράλιακού. Απ' ό,τι φαίνεται στα δημοσιεύμα-
τα των εφημερίδων ο κόμβος έχει καταργηθεί. Ας παλαιώσουμε για την είσοδο - έξοδο και
το συνδετήριο. Τώρα που δημοπρατείται η γέφυρα πρέπει να το φροντίσουμε κι ας λείει ο
υπογράφος πως είναι νομίζω. Πληροφορηθήκαμε πως γίνεται μελέτη για το δρόμο από Καρ-
τέρι προς Μαζαρακιά. Στην ανάγκη ας γίνει αυτός ο συνδετήριος αρκεί ο μελετητής να τον
αντιμετωπίσει με σύγχρονη ανάλυση μια που θα είναι δρόμος μεγάλης κυκλοφορίας (ΝΑΙ
μεγάλης κυκλοφορίας, σωστά διαβάσατε).

Κλείνοντας θέλουμε να σας ευχαριστήσουμε γι' ακόμη μία φορά για ό,τι κάνετε για το
δήμο Μαργαρίτιου.

15-1-1998

ΠΡΟΣ: Εποπτεία Αλιείας Θεσπρωτίας • Κοιν.: Κοινότητα Μαργαριτίου

ΘΕΜΑ: «Ψάρια στο Καλοδίκι»

Αγαπητοί μας, ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 1998.

Όπως σας είναι γνωστό το έλος Καλοδικίου είναι προστατευμένη διατηρητέα περιοχή.
Στο Καλοδίκι παλιά είχε ρυγίτη γόνος ψαριών και το έλος ψαρεύτηκε με καλά αποτε-
λέσματα.

Κατά πληροφορίες στα χρόνια της ξηρασίας καταστράφηκαν τα ψάρια.

Πιστεύουμε πως είναι ο κατάλληλος χρόνος, μέσα και από το πρόγραμμα PESCA να
ενισχυθεί ξανά με γόνο ψαριών κλπ.

Απλή κατά τη γνώμη μας ενέργεια με πολλαπλή ωφέλεια για την αλιεία και τον τουρι-
σμό.

Με χαρά θα δούμε την εκδήλωση των ενεργειών σας, για τις οποίες παρακαλούμε κρα-
τήστε μας ενήμερους.

ΠΡΟΣ: Κυρία Άννα Παναγιωταρέα - Δημοσιογράφο.

4-1-98

Κυρία Παναγιωταρέα,

Σας χαιρετώ και εύχομαι «ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 1998».

Ως Ηπειρώτης σας ευχαριστώ θερμά για την παρουσίαση των Ηπειρωτών στην εκπο-
μπή σας «ΕΝ ΔΕΥΚΩ» στην ΕΤ1.

Επιτρέψτε μου μικρή ενημέρωση για το τραγούδι «Στη βρύση στα Τσερίτσανα» και ό-
χι Τσαριτσάνη της Θεσσαλίας που είπατε η διακεκριμένη λαογράφος.

Τσερίτσανα είναι παρασυνωλιτικό χωριό του νομού Ιωαννίνων (Πλατάνια το σημερι-
νό του όνομα).

Οι Μαργαριτιώτες μπουλουνκασιάδες με τα στρατεύματά τους κάθονταν και αγνά-
ντεαν τον πόλεμο (άρα δεν πολεμούσαν), λόγω της υπογραφής της συμφωνίας της Γλυ-
κίς με τους Σουλιώτες για μη αλληλοεπίθεση.

Λεπτομέρειες θα πείτε, που βοηθούν όμως στην αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας.
Συγχαρητήρια για τις επιτυχημένες εκπομπές σας.

Αριθ. Πρωτ. 178

27-10-1997

ΠΡΟΣ: Κοινότητα Μαργαριτίου • ΚΕΦΟ Μαργαριτίου • Αστυνομικό Σταθ-
μό Μαργαριτίου • Γιάννη Μπαϊκούση, πρώην πρόεδρο Κοινότητας
και Σύμβουλο Περιοχής Μαργαριτίου.

ΘΕΜΑ: «Απόλεια πολύτιμων βιβλίων»

Αγαπητοί συμπατριώτες και φίλοι,

Επιτρέψτε μας να σας απασχολήσουμε σήμερα με ένα θέμα που εμείς το θεωρούμε σο-
βαρό και το οποίο σας είναι γνωστό από προφορικές συζητήσεις.

Πρόκειται για ένα κιβώτιο με 40 περίπου βιβλία που μας είχε δωρήσει το Κέντρο Ηπει-
ρωτικών Μελετών και είχαν παραδοθεί στην Κοινότητα Μαργαριτίου για φύλαξη μέχρις
ότου μαζί με το Ιστορικό και Λαογραφικό Μουσείο σπείθει και η Ηπειρωτική Βιβλιοθήκη.

Δυστυχώς κατά τη μεταφορά των γραφείων της Κοινότητας το κιβώτιο κάπου χάθηκε!!!
Παρακαλούμε τον καθένα ξεχωριστά και όλους μαζί να ερευνήσετε και να βοηθήσετε
με τις γνώσεις σας να βρεθούν τα πολύτιμα αυτά βιβλία.

Απαντήσεις

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ, ΤΜΗΜΑ: ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Αριθ. Πρωτ. 755/31-10-97

ΠΡΟΣ: Δημ. Μπισδόρη & Συνεργάτες ΕΤΕ • Γραφείο Μελετών.

ΚΟΙΝ.: Αδελφότητα Μαργαριτωτών.

ΘΕΜΑ: Μελέτες ολοκλήρωσης παράλιακής οδού Πρέβεζας -
Ηγουμενίστας.

Σας στέλνουμε συνημμένα την από 15.10.1997 αίτηση της αδελφότητας Μαργαριτωτών και παρακαλούμε όπως εξετάσετε τη δυνατότητα ικανοποίησης των
αιτημάτων, με την προϋπόθεση ότι η ένταξή του στο αντικείμενο της μελέτης, θα
εξυπηρετεί και τη λειτουργικότητα του έργου που πρόκειται να κατασκευαστεί.

ΕΓΓΠΗ

Ο Διευθυντής

Γεώργιος Ζιώγας, Πολιτικός μηχανικός

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

Αριθμ. Πρωτ.: 1016/55/6-α/2-12-1997

ΠΡΟΣ: Την αδελφότητα Μαργαριτωτών
ΣΧΕΤ.: Το υπ' αριθμ. 178/27-10-98 έγγραφό σας

— Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού εγγράφου σας σας γνωστοποιούμε ότι α-
πό έλεγχο που έγινε στην αποθήκη της Υπηρεσίας μας, δεν ανευρέθη κιβώτιο με
βιβλία, τα οποία να αναφέρονται στην Ιστορία της Επαρχίας Μαργαριτίου
Θεσπίας, τα οποία μπορούσε εκ παραδρομής να βρεθούν στην Υπηρεσία μας κα-
τά την μετέστέγασή της στο Διοικητήριο από το προηγούμενο κτίριο όπου στεγα-
ζόνταν.

— Παρακαλούμε για τις διενέσεις σας περαιτέρω ενέργειες

Ο Διοικητής του Σταθμού

Μαλάμης Γ. Βασίλειος, Αρχιφύλακας Π.Σ.

ΖΗΚΟΣ ΝΤΙΝΟΣ

Ο Αείμνηστος Πρόεδρος

Στο Πνευματικό Κέντρο Ηπειρωτών μαζευτήκαμε, στις 18 Φεβρουαρίου, οι Ηπειρώτες μετά από πρόσκληση του Διοικητικού συμβουλίου της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας, για να τιμήσουμε τη μνήμη του προέδρου Ζήκου Ντίνου, ένα χρόνο μετά το θάνατό του. Ακούσαμε για τον άνθρωπο, αγωνιστή, οραματιστή, ανακαλύψαμε όμως το λόγιο Ζήκο Ντίνο.

Αυτό δεν έγινε από το βιβλίο «Λιανολίθαρα», που έκδωσε και δώρισε στην αδελφότητα του χωριού

του Κοκινιά η οικογένειά του. Αυτά τα διαβάσαμε πολλά χρόνια στην εφημερίδα «ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ». Εκείνα που δεν ξέραμε ήταν τα λογοτεχνήματα και ποιήματα που άφησε αδημοσίευτα. Από τα λίγα που διαβάστηκαν στο μνημόσυνο μεταφέρεται στις στήλες μας «Ο σκάλος» και περιμένουμε τα βιβλία με τα υπόλοιπα.

Ο σκάλος

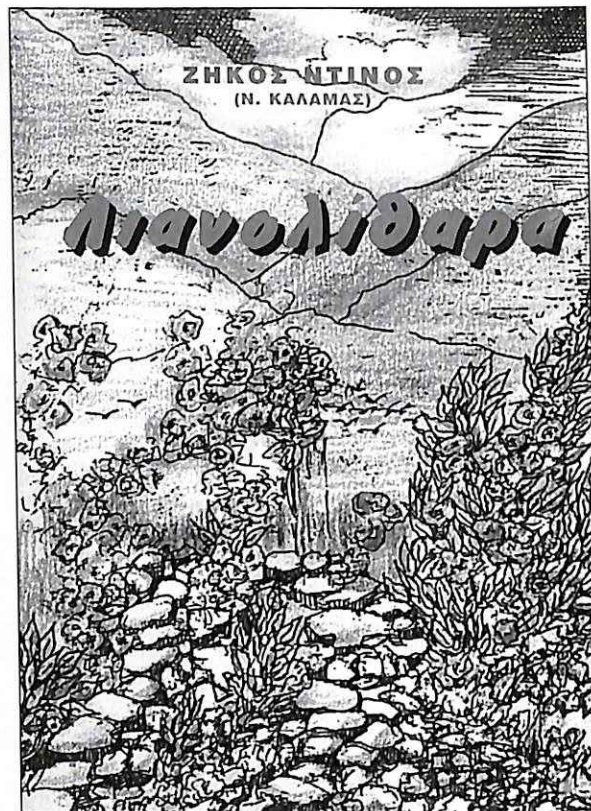
Το χωριό ήταν ακόμη βυθισμένο στον ύπνο και τη σιγαλιά. Τίποτε δεν προδίνει ότι κοντεύει η καινούργια μέρα, εκτός από τ' αστέρια.

Η Βασίλω μισάνοιξε τη θύρα. Είδε την Πούλια, είδε και τον Αυγερινό. «Κοντεύουν να λαλίσουν οι πέτοι», είπε από μέσα της.

Έδεσε φακόλι στο κεφάλι το μαύρο της μαντίλι, φόρεσε το σεγγούνι, τις κάλτσες, έβαλε και πατούνες, μετά φόρεσε και τα τσαρούχια, κι ήταν έτοιμη.

Μπήκε στο μαγειρνό της – ένα κομμάτι του σπιτιού της χωρισμένο με τσιμαριά – άνοιξε τη μαλάθα, έκοψε ένα ταΐνι κουστώ ψωμί, έκλεισε τη μαλάθα, μα κάτι σκέφτηκε και κοντοστάθηκε. «Τάχα... θα πάρουν όλες ψωμί κοντά τους; Αυτές οι πουλάδες είναι νιες και την νταγιαντάνε την πείνα, μα ο σκάλος είναι βαριά δουλειά και θέλει τον πασιό γιομάτο», αυτό είπε με το νου της και ξανάνοιξε τη μαλάθα. Έκοψε άλλο ένα ταΐνι μεγαλύτερο. Τα 'βαλε στην ντραβιτζίκα, που 'χε κρεμασμένη από ένα περόνι στον τοίχο του σπιτιού, πήρε κι απ' τη μολίτσα ένα κλειδόνι, ξεσκέπασε ένα μικρό βαρέλι με συλίρα, κάτω από τη μαλάθα, το γέμισε, έκλεισε το κλειδόνι με το καπάκι του, το 'βαλε κι αυτό στην ντραβιτζίκα και βγήκε κλείνοντας πίσω της τη θύρα σιγά-σιγά μην και ξυπνήσει τους γειτόνους. Άνοιξε τη θύρα της καγιάτας, πέρασε ανάλαφρα μέσα, άρπαξε ένα τσαπί, ξεκρέμασε κι από τον τοίχο ένα βουτσέλι του νερού, το πέρασε κι αυτό στην πλάτη, σταυροκοπήθηκε, ευχήθηκε στον εαυτό της μурμουριστά «άιντε και στο θέρο να δώσει ο Θεός» και κατηφόρισε.

Έξω από το σπίτι του Μήτρο Ντούλα στο έβγα του χωριού θα συναντήσει και τις άλλες και θα κινήσουν όλες αντάμα για τις

Το πρώτο του βιβλίο

«απάνου πεζούλες».

«Μακριούτσικα είναι – συλλογίστηκε – μα ως που να φέξει καλά η μέρα θα φτάκομε και θ' αρχινίσουμε. Όπως πάντα το αρχίνεμα του σκάλου γινόταν και τούτη τη χρονιά από τις «απάνου πεζούλες»...

Ο σκάλος – έτσι κι ο θέρος κι ο ξέφλος γινόταν ομαδικώς. Αρχίζουν από το πρώτο χωράφι και φτάνουν στο τελευταίο.

Είναι κάτι σαν πανηγύρι. Με τραγούδια, με χωρατά – οι μαύρο – νιόπαντρες τι τράβαγαν από τις μεγαλύτερες, καθώς ο σκάλος γινόταν από γυναίκες μόνο.

Δεν είχαν, άλλως τε, και πολλές ευκαιρίες να βρίσκονται πολλές μαζί, χωρίς άντρες, για να πουν κι αυτές κάνα τολμηρό χωρατό.

Στο θέρο και στον ξέφλο που είναι και οι άντρες μαζί, μόνο αυτοί έχουν το ελεύθερο να πουν όσες ελευθεροστομίες θέλουν, οι γυναίκες ακούν μόνο. Οι συμβίες κι οι μανάδες, τους μαλώνουν – τάχα.

– Α ντροπή, μο Χαρβαλόστομε σε 'κουν κι οι τσιούπρες.

– Τι λες, μο και συ! Γκαβές θα 'πομείνουν οι τσιούπρες; Όσο για τις τσιούπρες έσκυβαν το κεφάλι κοιτάζοντας η μια την άλλη, με σημασία και κρυφογελούσαν – προσέχοντας να μη χάσουν και τίποτε!..

Τούτη τη χρονιά όμως, το ξεκίνημα ήταν μουγκό. Δεν ήταν δύο μήνες που ο Γούλας σκωρέθηκε κι άφκε πίσω του γυναίκα είκοσι χρονών μ' ένα παιδί στην αγκαλιά και τ' άλλο στην κοιλιά. Κι αυτή, η μαύρη, πώκει χωράφι στις «Απάνου πεζούλες» είπε και δεν είχε το ναι αποβραδύς που η Βασίλω πήγε και της γύρεψε να μην έρθει και θα σκαλιστεί και το δικό της χωράφι – ήταν περίφρανη η κάψο-Μάτω η Γούλαινα κι η προσφορά των άλλων να της σκαλίσουν το χωράφι, της φαινόταν σαν ελεημοσύνη.

ΕΝΑΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Δημοσιεύουμε την αλληλογραφία με τον Patrick Harris που ζει στο Μαργαρίτι, γιατί πιστεύουμε ότι από αυτή μπορούν να βγουν χρήσιμα συμπεράσματα.

Λυπούμαστε που δεν είχαμε μέχρι τώρα προσωπική επαφή μαζί του, θα προσπαθήσουμε όμως σε πρώτη ευκαιρία να τον συναντήσουμε και να τον κάνουμε τακτικό μας συνεργάτη.

Η αλληλογραφία

Αγαπητοί,

Μαργαρίτι 15-1-1998

Εσωκλείω αντίγραφο του άρθρου μου που έχω γράψει στις εφημερίδες «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΠΑΡΓΑΣ» και «ΠΑΡΓΑ» του Συλλόγου Παργινών της Αθήνας. Ίσως ενδιαφέρει τους αναγνώστες σας.

Πληροφορούμαι ότι ψάχνετε παλιές φωτογραφίες, που δείχνουν πώς ήταν το Μαργαρίτι πολλά χρόνια πριν. Το ίδιο σημαντικό, κατά τη γνώμη μου, είναι και το να μαγνητοφωνήσετε τις «μνήμες» των παλαιότερων κατοίκων, έτσι ώστε η προφορική ιστορία του Μαργαριτίου να μπορεί να ολοκληρωθεί.

Στην Αγγλία αυτό γίνεται συχνά σαν ένα πρόγραμμα από τα σχολεία. Έτσι δίνεται η δυνατότητα στους μαθητές να μάθουν την ιστορία της κοινότητάς τους και της περιοχής τους.

PATRICK HARRIS

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΩΤΩΝ

Χολαργός 23-1-1998

Προς τον κ. Patrick Harris 460 30 ΜΑΡΓΑΡΙΤΙ

Αγαπητέ φίλε Patrick,

Επιτρέψτε μας να σε αποκαλούμε φίλο, γιατί έτσι σε νιώθουμε. Αφού είσαι φίλος του Μαργαριτίου είσαι και δικός μας φίλος.

Ευχόμαστε «ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ» το 1998 και καλή παραμονή στον τόπο μας».

Χαρήκαμε πολύ για το γράμμα σου και την εργασία σου για το Καλοδία και σε ευχαριστούμε. Βέβαια, δεν πρόλαβε το τεύχος Νοέμβριος - Δεκέμβριος αλλά θα δημοσιευτεί στο τεύχος Ιανουαρίου - Φεβρουαρίου, που θα κυκλοφορήσει το Μάρτιο. Μέχρι τότε, σε παρακαλούμε να στείλεις για δημοσίευση κάποιες πληροφορίες για σένα, ποιος είσαι και τι κάνεις στο Μαργαρίτι. Επίσης να μας επιτρέψεις να δημοσιεύσουμε την επιστολή που μας έστειλες.

Για την καταγραφή των μνημείων είναι σαν να διαβάζεις τη σκέψη μας.

Πολλές φορές κάναμε έκκληση προς κάθε κατεύθυνση, μέσα από τα «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ», αλλά και προφορικά. Πολύ λίγα καταφέραμε αλλά δεν θα το βάλουμε κάτω.

Θα προσπαθήσουμε πάλι.

Θα επιδιώξουμε να σε συναντήσουμε και να έχουμε ευρύτερη ανταλλαγή απόψεων.

Σε χαιρετάμε

Για την Αδελφότητα Μαργαριτιωτών ο Πρόεδρος ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗΣ

Μαργαρίτι 18-2-1998

Προς την Αδελφότητα Μαργαριτιωτών

Ευχαριστώ για το γράμμα σας και τα ευγενικά σχόλια που κάνετε.

Παρακαλώ, δημοσιεύστε το προηγούμενο γράμμα μου, γιατί πιστεύω πως η μελέτη της τοπικής ιστορίας είναι απαραίτητη. Τα έθιμα, η κουλτούρα και οι εμπειρίες του παρελθόντος πρέπει να καταγραφούν και να διατηρηθούν για τους μεταγενέστερους.

Η πρώτη μου επαφή με την Ήπειρο ήταν το 1964, ως εθελοντής στο χτίσιμο των σπιτιών στο Φιλιάτι. Αυτά τα σπίτια προορίζονταν για τους πρόσφυγες που στάλθηκαν στην Ελλάδα, εκείνη την περίοδο, από την αλβανική κυβέρνηση.

Τα επόμενα τριάντα χρόνια επέστρεφα στην Ήπειρο δύο ή τρεις φορές το χρόνο και ήταν λογικό, όταν ερχόμουν να επλέγω να μένω σ' αυτή.

Τώρα, πέρα από τα ενδιαφέροντά μου για την οικολογία και την ορνιθολογία, με ενδιαφέρουν και οι νερόμυλοι σαν ιστορικές μονάδες και ανυπομονώ να δω τους λίγους τελευταίους εναπομείναντες.

Σπουδαίω για ένα άλλο πτυχίο, αυτή τη φορά στην ιστορία και θα πρέπει να αποφοιτήσω το 2000, σε ηλικία εβδομήντα ετών. Θα λάβω μέρος στην τελετή αποφοίτησης στο Παρίσι, το έτος 2000, μαζί με άλλους συμφοιτητές, προερχόμενους από όλες τις ηπείρους.

Όσοι εργαστήκαμε στο Φιλιάτι διατηρούμε επαφή μεταξύ μας και αυτό τον καιρό ελπίζουμε να δώσουμε βοήθεια στο νοσοκομείο και το ορφανοτροφείο των Αγίων Σαράντα.

Με φιλικούς χαιρετισμούς Patrick Harris

Υ.Γ.: Η μετάφραση του γράμματός μου από τα αγγλικά στα ελληνικά έγινε από τη Μαρίνα Χαλαραμπίδου.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ο αναμορφωτής του Πολυδρόσου.

Από το φίλο Πολυδρόστη Χρυσόστομο Λαμπρίδη ήαβαμε δύο επιστολές. Επιθυμία μας ήταν να τις δημοσιεύσουμε αυτούσιες καθώς και τα συνημμένα σ' αυτές κείμενα και καταστάσεις.

Δυστυχώς, η έκταση και συχνότητα της έκδοσής μας δε μας το επιτρέπουν γι' αυτό και περιοριζόμαστε σε αποσπάσματα. Ευχόμαστε στο φίλο μας μακροπρόθεσμη, υγεία και κουράγιο για συνέχιση του έργου του.

Αγία Παρασκευή Αττικής. 31 Δεκεμβρίου 1997

Α' ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΑΡΑ

Αγαπητοί μου φίλοι του Πολυδρόσου και συγχαριανοί μου ανά τον κόσμο, που συμμετείχατε στη δαπάνη για την κατασκευή της παιδικής χαράς «Άλσος Νικολάου Μπίτσα» στο Πολύδροσο Σουλίου Θεσσαρτίας, δίνοντας τη χαρά στα παιδιά του Πολυδρόσου να παίζουν μέσα σ' αυτό το ωραίο άλσος ειδικά τους καθοκρινούς μήνες, που σφύζει το Πολύδροσο από παιδιά.

Η παιδική χαρά έγινε εις μνήμην του αείμνηστου δασκάλου μας Νικολάου Μπίτσα από το Πολύδροσο Ιωαννίνων που υπηρετούσε στο χωριό μας 33 χρόνια...

Το ποσό που συγκεντρώθηκε αυτά τα 5 χρόνια συμποσούται σε 13.946.848 Δρχ...

Το όλο έργο εκτελέστηκε υπό την εποπτεία του Γ. Γραμματέα του Φιλοπρόόδου Σουλίου, κου Θωμά Κ. Φώτση, χημικού μηχανικού. Ο Θωμάς Φώτσης πρόσφερε χειρονακτική εργασία για την κατασκευή της παιδικής χαράς δεκάδες μεροκάματα αφιλοκερδώς. Η εργασία αυτή συμποσούται σε εκατοντάδες χιλιάδες δραχμές. Εργάστηκε και συνεχίζει να εργάζεται σκληρά μέχρι να ολοκληρώσει την παιδική χαρά. Από τη θέση αυτή έχω υποχρέωση να ευχαριστήσω και να συγχαρώ το Θωμά Φώτση για τη συνεργασία και προσφορά του καθ' όλη τη διάρκεια της εκτελέσεως του έργου...

Β. ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ ΓΚΟΡΤΣΙΩΝ

Ένα όνειρο μου που ξεκίνησε το 1980 ολοκληρώθηκε το 1997. Δεκαεπτά ολόκληρα χρόνια πέρασαν από τότε. Βέβαια το έργο αυτό άργησε πολύ να πραγματοποιηθεί λόγω αντιδράσεων, το γεγονός όμως είναι ότι πραγματοποιήθηκε και είμαι βέβαιος ότι σήμερα όλοι το χαίρονται.

Τριακόσιες (300) γκορτσιές στον εθνικό δρόμο Ιωαννίνων-Ηγουμενίσσας έχουν εμβολιαστεί σε αχλαδιές διάφορων ποικιλιών...

Τις τριακόσιες αυτές γκορτσιές εμβολίασα στη μνήμη φίλων, συγγενών, δασκάλων, ιερών, ανθρώπων στους οποίους εργάστηκα στο διάστημα 1933-1936 για να εξοικονομήσω τα απαραίτητα χρήματα για τη μετανάστευσή μου στο Κάιρο της Αιγύπτου στις 22/5/1936, αθήνα και στη μνήμη ορισμένων προσωπικοτήτων της εποχής εκείνης...

Τελειώνοντας και αφού σας ευχηθώ υγεία και ευτυχία προσωπική και οικογενειακή για το νέο έτος 1998 να σας πω ότι ελπίζω σύντομα να δοκιμάσετε από τα αχλάδια της Εθνικής Οδού Ιωαννίνων - Ηγουμενίσσας.

Με αγάπη
Χρυσόστομος Λαμπρίδης

ΚΑΛΟΔΙΚΙ: Η λίμνη των κύκνων

Αυτή τη χρονιά, για πρώτη φορά, στα δυτικά της Ελλάδας γεννήθηκαν **βουβόκυκνοι**. Πού; Στο Καλοδίκι, στον υγρότοπο που βρίσκεται δίπλα στο δρόμο Ηγουμενίστας - Πρέβεζας.

Ξέραμε ότι αυτοί οι κύκνοι γεννιούνται στον Έβρο, αλλά τώρα αποδεικνύεται ότι ζουν και σε αυτή την περιοχή της Ελλάδας. Ο χρόνος θα δείξει αν όλα θα ξεκινήσουν στο Καλοδίκι.

Για το καλό των παιδιών θα ήταν όμορφο να δουν τη λίμνη και να προσφέρουν ένα ασφαλές περιβάλλον για αυτούς τους κύκνους.

Στα πρώτα στάδια της ζωής τους, οι νεαροί κύκνοι προσ-

στη λίμνη. Αυτό το πουλί έχει ένα οδοντωτό ράμφος, σαν πριόνι και καταδύεται για ψάρια στη θάλασσα.

Κατά τα έτη 1994 και 1995 ένα ζευγάρι **αρτικοβαρβακίων** πέρασε το χειμώνα στη λίμνη του Καλοδικίου. Αυτό είναι το πρώτο περιστατικό που καταγράφηκε στη Δυτική Ελλάδα.

Υπάρχουν κι άλλα ενδιαφέροντα είδη πουλιών ανάμεσα στους καλοκαιρινούς επισκέπτες της λίμνης. Η αρσενική **σακουλοπαπαδίτσα** φτιάνει μια φωλιά από καλάμια, η οποία αιωρείται. Μ' αυτή τη φωλιά προσπαθεί να δελεάσει το θηλυκό. Συχνά κατασκευάζει αρκετές φωλιές αυτού του είδους - έχουν καταγραφεί μέχρι εφτά. Μερικές φο-

Η οικογένεια των βουβόκυκνων στο Καλοδίκι

δένονται για βοήθεια στα νώτα των γονιών τους. Όμως η θνησιμότητα των νεαρών κύκνων είναι υψηλή. Μόνο το 50% των αρσενικών κύκνων συμπληρώνει οκτώ εβδομάδες ζωής. Το Καλοδίκι έχει αποδειχτεί ιδανικό: λόγω της επάρκειας τροφής και της προστασίας των κύκνων από κάθε εμπόδιο, όλοι οι μικροί κύκνοι επέζησαν.

Τα τελευταία χρόνια έφτασαν στη λίμνη χειμερινοί επισκέπτες από τη Ρωσία και τη Σκανδιναβία. Η **βαλιόπαπια** είναι ένας τακτικός επισκέπτης, κατά το φθινόπωρο και το τέλος του χειμώνα. Πέρσι ένας θηλυκός **νεοπρίστις**, μια πάπια που γεννά και ανατρέφει τα μικρά της στην αρκτική ζώνη, παρέμεινε επί μερικές εβδομάδες

ρές το αρσενικό είναι τυχερό και εξασφαλίζει περισσότερο από μία θηλυκές συντρόφους.

Ο **δεντροφυλλοσκόπος** είναι ένα άλλο γοητευτικό πουλί. Το βάρος του είναι λίγο περισσότερο από εφτά γραμμάρια. Τα μικρά μόλις αναπτύξουν τα φτερά τους, αναχωρούν για την Αφρική. Οι ενήλικες του είδους παραμένουν γιατί αρχίζει η διαδικασία αντικατάστασης των φτερών τους με καινούργια. Οι νεοσσοί είναι σε θέση να πετάξουν προς τη σωστή κατεύθυνση και να καταλαβαίνουν πότε έχουν φτάσει στον προορισμό τους. Δεδομένου ότι μερικοί κυνηγοί χρειάζονται τα σκυλιά για να τους δείξουν το δρόμο της επιστροφής στο αυτοκίνητο, το γεγο-

ΚΑΛΟΔΙΚΙ: Η λίμνη με τα νούφαρα και τα αρδευτικά έργα του Κάμπου Μαργαριτίου

Η υπόθεση του κάμπου προχωράει, τα λεφτά είναι εξασφαλισμένα. Το νερό που βρέθηκε είναι αρκετό. Ένα μόνο να ευχόμαστε: μη θεωρήσουν οι περιβαλλοντολόγοι πως η άντληση θα βλάψει τον υδροφόρο ορίζοντα του Καλοδικίου, το οποίο είναι χαρακτηρισμένο ως διατηρητέο μνημείο φυσικού κάλους και πιθανόν μας φέρουν εμπόδια».

Αυτά μας είπε ο συμπατριώτης υπουργός κ. Αλέκος Παπαδόπουλος όταν ένα βράδυ στις εορτές των Φώτων, επισκέφτηκε εκτάκτως το Μαργαρίτι. Ασκεπής και κάτω από ψιλόβροχο ένωθε ενθουσιασμένος ο Αλέκος, επιθεωρώντας τα κοινοτικά έργα που εκτελούνταν στο χωριό. Και με το δικό του βέβαια, γιατί με τις δικές του ενέργειες καθώς και του νομάρχη, αλλά και του βουλευτή κ. Βεζδρεβάνη, ο οποίος με τις απανωτές επερωτήσεις στη Βουλή βοηθάει να προωθηθούν τα έργα.

Όσο για τους υποτιθέμενους φόβους ότι μήπως τα αρδευτικά νερά φανούν βλαπτικά για τον υδροφόρο ορίζοντα του έλους Καλοδικίου, δε νομίζω να συντρέχει λόγος γιατί: Η κοινή λογική λέει πως θα χρησιμοποιηθούν μόνο τα υπόγεια νερά που διαφεύγουν και χάνονται στις υπόγειες καταβόθρες σήμερα.

Ας δεηθώμε, λοιπόν, όλοι οι κάτοικοι της περιοχής αυτά τα έργα που περιμέναμε τόσα χρόνια μην πάει και βρουνε κάνα υποτιθέμενο «χαβαλέ», ως προσχηματικό εμπόδιο των έργων του κάμπου Μαργαριτίου, γιατί τότε είναι που θα μπει λουκέτο και θα αποερημώσει η περιοχή. Οψόμεθα λοιπόν.

Αλλά ας πούμε και δύο λόγια για την περίφημη λίμνη με τα νούφαρα, πώς ήταν άλλοτε, πώς είναι σήμερα και ποια τα αγαθά που πρόσφερε στους κατοίκους της περιοχής. Να πούμε πρώτα πως μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο όλα αναποδογύρισαν, όλα ανατράπηκαν σε όλα τα επίπεδα. Όσοι ζήσαμε στις πριν του πολέμου καταστάσεις σήμερα νομίζουμε πως ζούμε σε άλλο κόσμο, άλλο πλανήτη. Οι ραγδαίες εξελίξεις στα μηχανικά μέσα και οι χημικές ουσίες που ανακαλύφθηκαν άλλαξαν τη ζωή των ανθρώπων και του φυσικού περιβάλλοντος. Ουσίες που σκότωναν τα βλαβερά ζω-

ύφια, κατέστρεφαν και το ζωικό βασίλειο.

Εκείνα τα χρόνια μόλις περνούσες τη σκάλα Καλοδικί (ένα στενωπό με αναγκαστικό πέρασμα από κει) ξανοιγόταν μπροστά σου το Καλοδίκι, η λίμνη με τα νούφαρα, μία καταπράσινη πανοραμική όαση χάρμα οφθαλμών. Νούφαρα, ψαθί, παπύρι, βούρλα, καλαμιές, λυγαριές κίχου του κόσμου τα πουλιά θα τα 'βλεπες και θα τ' άκουγες εκεί.

Από τα μέσα Αυγούστου κι όλο το Σεπτέμβρη οι χωρικοί έκοβαν από τα χρήσιμα και ανεξάντλητα υλικά, ψαθί και παπύρι, με τα οποία σκέπαζαν σπιτοκαλύβες, αχυρώνες, στάνες κ.ά., ενώ οι μωαμεθανοί της περιοχής έφτιαχναν τις περίφημες και περίτεχνες ψάθες. Μέχρι και από τα χωριά Πλαταριάς έρχονταν στο Καλοδίκι για ψαθί. Επίσης τα βλάχικα κονάκια, αποικίες αραδιαστές, που από μακριά φάνταζαν σαν αηδονοφωλιές, όλα με τα υλικά από το Καλοδίκι τ' αψιάναν. Ως εκ τούτου το έλος Καλοδίκι υπήρξε ευεργετικό για τους κατοίκους της περιοχής. Ακόμη το νερό με το οποίο αρδευόταν η «ποτισιά», το Καλοδίκι ήταν ο ταμειότηρας. Από το Καλοδίκι συλλέγανε αβδέλες, που τις τοποθετούσαν οι χωρικοί σε πάσχον σημείο και γίνονταν καλά. Είχε και πολύ κουνούπι, όμως υπερτερούσαν τα ευεργετικά αγαθά που πρόσφερε. Οι παλιοί κάτοικοι τρεις λιχουδιές της περιοχής θεωρούσαν αξεπέραστες: χέλι από το Μούρι, ψάρι από το Λούρι και αρνί από την Καταβόθρα.

Η σημερινή κατάσταση δεν έχει καμιά ομοιότητα με τότε. Υπεύθυνος πάλι είναι ο άνθρωπος. Έφεραν κάποτε ψάρια κυπρίνια από τη λίμνη των Ιωαννίνων. Αυτά σε λίγα χρόνια πλήθυναν, γινήκανε τεράστια και ροκάνισαν τις ρίζες της χλωρίδας που ακόμη δεν μπορεί να συνέλθει. Σ' αυτό συνέβαλαν και οι αναβροχές των προηγούμενων χρόνων. Παρατηρείται όμως ένα μυστήριο φαινόμενο: Τότε που τα υλικά της λίμνης ήταν χρήσιμα και απαραίτητα η θεία φύση τα σκόρπιζε απλόχερα, τώρα που οι άνθρωποι εξυπηρετούνται με άλλα σύγχρονα μέσα η θεία φύση δεν τα γεννάει πλέον!!

«Ουδέν καλόν αμιγές κακού», έλεγαν οι αρχαίοι μας
Ιανουάριος 1998 Γιάνης Σπ. Μπάκας

➔ νός αυτό είναι εκπληκτικό.

Το Καλοδίκι είναι κάτι περισσότερο από ένας τόπος με πουλιά. Οι κάτοικοι των γύρω χωριών μπορεί να καμαρώνουν για την ελληνική παράδοση της φιλοξενίας που έκανε τους νοτιοαμερικανούς κάστορες να νιώθουν στο Καλοδίκι σαν στο σπίτι τους.

Το «**couyu**», είδος κάστορα της Αργεντινής, της Χιλής και της Ουρουγουάης, μεταφέρθηκε εδώ το 1920, για να εφοδιάσει τις βιοτεχνίες της γούνας. Η γούνα του ήταν υψηλής αξίας εκείνη την εποχή. Όπως αναμενόταν, μερικά δραπετεύσαν. Η αποικία τους στο Καλοδίκι είναι η μεγαλύτερη στην Ελλάδα. Έγιναν προσπάθειες να εγκατα-

στήσουν το «couyu» στις Πρέσπες, αλλά το περιβάλλον αποδείχτηκε πολύ κρύο γι' αυτό το είδος του κάστορα.

Συνήθως το «couyu» τρέφεται τη νύκτα, αλλά η απουσία αρπακτικών πουλιών στο Καλοδίκι σημαίνει ότι κάποιος μπορεί να δει το «couyu» και κατά τη διάρκεια της ημέρας.

Η ελληνική κυβέρνηση σχεδιάζει να γίνει το Καλοδίκι μέρος του οικολογικού δικτύου που είναι γνωστό ως **φυσικός ζωολογικός κήπος**.

Πάρτε τα κιάλια ή το τηλεσκόπιο σας και θα μάθετε το γιατί...

15.1.1998

Patrick Harris

Μαργαριτιώτικο

Η ομάδα γυναικών του ΚΕΦΟ και με τη συνεργασία των νέων του Μαργαριτίου διοργάνωσαν κι εφέτος την Κυριακή 22-2-98 αποκριάτικες εκδηλώσεις αναβιώνοντας έτσι το περίφημο παλιό καρναβάλι του Μαργαριτίου. Αν κρίνουμε από τη συμμετοχή των κατοίκων του Μαργαριτίου και των άλλων χωριών καθώς και τον αριθμό των μεταμφιεσμένων οι εκδηλώσεις ήταν επιτυχημένες.

Στις 5 μ.μ. προπορευόμενου του άρματος με τη βασιλίσσα του Μαργαριτίου συνοδευόμενη από πολλούς «Μασκαράδες» ξεκίνησε η παρέλαση που σκόρπισε πολύ κέφι, χάρη στις έξυπνες μεταμφιέσεις. Ιδιαίτερη επιτυχία είχε η ομάδα των τσιγγάνων με την εμπνευσμένη από την επιτυχημένη τηλεοπτική σειρά «Ψιθουρο καρδιάς» μεταμφίεση.

Η εκδήλωση συνεχίστηκε στην πλατεία με το παραδοσιακό «Γαϊτανάκι» με τους ήχους της παραδοσιακής μουσικής από το τοπικό συγκρότημα. Ακολούθησαν

Καρναβάλι

χοροί και το κάψιμο του καρναβάλου που περίτεχνα είχε κατασκευάσει η ομάδα των γυναικών. Οι σερπαντίνες, το κομφετί και οι καραμέλες που πετούσαν οι μασκαράδες βοηθούσαν στη διαμόρφωση του κατάλληλου σκηνικού.

Το γλέντι συνεχίστηκε με χορό και ξεφάντωμα στην κατάλληλα διακοσμημένη αίθουσα του Γυμνασίου.

Οικονομικές ενισχύσεις δόθηκαν από:

- Την κοινότητα Μαργαριτίου 230.000 δρχ.
- Αδελφότητα Μαργαριτιωτών Αθήνας 80.000 δρχ.
- και τον κ. Ντίνο Μπόλωση 30.000 δρχ.

Οι διοργανωτές τους ευχαριστούν θερμά καθώς επίσης το χορευτικό Ελευθερίου για τη συμμετοχή του στις εκδηλώσεις και το Γυμνάσιο - Λύκειο Μαργαριτίου για την παραχώρηση της αίθουσας.

ΣΣ.: Τις φωτογραφίες μας έστειλε η Αρετή Μάτη της ομάδας γυναικών, την οποία και ευχαριστούμε.

ΑΛΛΟΤΕ: Αρχή της δεκαετίας του 1960 πριν τη μεγάλη φυγή των Μαργαριτιωτών. Ας είναι η δημοσίευση των δύο φωτογραφιών, που μας έδωσε η Μαρίνα Τζάκου, μνημόσυνο σ' αυτούς που έφυγαν για πάντα, αλλά μας άφησαν μία μεγάλη κληρονομιά.

Σε ήχο πλάγιο

Ιανουάριος

Μαργαριτιώτικα

© ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΩΤΕΣ χωριανοί, κοντοχωριανοί, φίλοι αδελφικοί, συγγενείς κοντινοί και μακρινοί, συμπαέθροι, κουμπάροι, μικροί, μεγάλοι, όπου κι αν ζείτε, όπως κι αν ζείτε. Χρόνια πολλά, χρόνια καλά και ευτυχισμένα.

Ο Νέος Χρόνος ήρθε πάλι φέτος στα χωριά μας και ο παλιός έφυγε. Έτσι απλά όπως πέσει, όπως πρόπερσι, όπως πάντα.

Ο παλιός ο χρόνος άνοιξε την πόρτα και έφυγε! Έτσι απλά, έτσι άπονα, έτσι σκληρά, δεν μας χαιρέτησε.

Ο καινούργιος χρόνος μπήκε στο σπίτι μας χωρίς να μας χτυπήσει την πόρτα, χωρίς να ζητήσει την άδειά μας. Έτσι απλά, έτσι σκληρά, έτσι θεληματικά, δεν μας χαιρέτησε, ούτε μας υποσχέθηκε αλλαγές. Κι εμείς που φορτωθήκαμε έναν ακόμη χρόνο στην πλάτη, που προσθέσαμε λίγες ακόμη ρυτίδες, άσπρα μαλλιά και πολύ άγχος, που ο σκελετός μας έγινε βαρύτερος και δυσκίνητος, δεν διαμαρτυρηθήκαμε. Ούτε καν μία απλή γκριμάτσα αγανάκτησης δεν κάναμε.

Αντίθετα, μάλιστα. Γιορτάσαμε και πανηγυρίσαμε! Όπως κάνουμε την Πρωτοχρονιά! Όπως κάνουμε κάθε Πρωτοχρονιά. Όπως κάνει, χρόνια τώρα, κάθε άνθρωπος σε όλο τον κόσμο.

Γιατί, άραγε, γιορτάζουμε την Πρωτοχρονιά;

Για τα χρόνια που έφυγαν; Για τα γεράματα που ήρθαν ή έρχονται ή για τα ανεκπλήρωτα όνειρά μας;

Τι περιέργοι που είμαστε οι άνθρωποι!

Αφήνουμε στο χρόνο την πραγμάτωση των ονείρων μας, ενώ ξέρουμε ότι αυτός είναι άυλος και αδύναμος, χωρίς τη δική μας αυτοενέργεια.

Ο κάθε νέος χρόνος, αν και μπαϊνοβγαίνει στη ζωή μας με το «έτσι θέλω», στην ουσία είναι αδύναμος. Γι' αυτό και δεν υπόσχεται τίποτε ποτέ ο χρόνος. Αφήνει μόνο τις ελπίδες μας να φτερουγίζουν προς την αλλαγή και μετράει τα «συν» και τα «πλην» των δικών μας ενεργειών, απλών, έτσι για την ιστορία.

Εμείς οι άνθρωποι αν, στο τέλος κάθε χρόνου, μελετούσαμε προσεκτικά τα «συν» και τα «πλην» των πράξεών μας θα βρίσκαμε ποιος φταίει για τα χαμένα όνειρά μας και θα μπορούσαμε να καταλογίσουμε ευθύνες στους πραγματικούς υπαίτιους και όχι στον αναίτιο χρόνο.

Για πολλά φταίμε εμείς οι ίδιοι και για πολλά οι άλλοι. Σ' αυτούς τους άλλους ανήκουν και οι πολιτικοί κυρίως και όσοι άλλοι διαχειρίζονται υπεύθυνα τις τύχες μας και μας κυβερνούν.

Οι πολιτικοί είναι εκλεκτοί του λαού. Αν, συνεπώς, κακοδιαχειρίζονται τη δοτή εξουσία και τσαλακώνουν τα όνειρά μας, δεν φταίνει μόνο αυτοί για ό,τι κάνουν.

© ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΣΥΝΥΠΕΥΘΥΝΟΙ! Έχουμε ο καθένας το δικό μας μερίδιο για τα χαμένα μας όνειρα.

Οι τοπικοί άρχοντες που, σε τοπικό επίπεδο, αλλά και σε καθημερινή βάση διαχειρίζονται ένα μεγάλο κομμάτι της ζωής μας και συγκυβερνούν με την κεντρική εξουσία είναι και δεν είναι πολιτικοί, αφού οι πιο πολλοί πολιτεύονται, συνήθως, συγγενικά και όχι από ιδεολογία, είναι και δεν είναι εντολοδόχοι του λαού, αφού, την εκλογή τους τους την εξασφαλίζει το μεγάλο σόι και επιπλέον δεν έχουν λόγο να αισθάνονται ένοχοι, αφού, προεκλογικά δεν υποσχέθηκαν τίποτε στο λαό.

Οι τοπικοί άρχοντες που έχουν μετρημένα τα κουκιά στην τσέπη τους, σε αντίθεση με τους άλλους, δεν χρειάζεται να κουράσουν το μυαλούδάκι τους και να σπαζοκεφαλιάσουν κάνοντας προγράμματα και δίδοντας παχιές υποσχέσεις στο λαό. Λένε συνήθως «ναι» σε όλους για όλα και... «έχει ο Θεός» μετά 4 χρόνια, πάλι δικά μας θα 'ναι!

Έτσι γίνονταν πάντα, λένε, έτσι θα γίνονται πάντα νομίζουν. Νομίζουν, όμως, αυτοί γιατί τώρα με τους Δήμους αλλάζουν τα δεδομένα. Τα κουκιά που έχουν στην τσέπη τους μερικοί, ίσως να μη τους εξασφαλίσουν την επανεκλογή τον Οκτώβριο. Εκτός και αν, με τη μέθοδο της παπαδιάς ή της κλωνοποίησης, αυξήσουν τα κουκιά.

© Ο ΝΕΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ήρθε στα χωριά μας με βροχές και καταιγίδες, με πολλή ομίχλη και υγρασία. Οι βροχές σταμάτησαν από τις 20 του Φλεβάρη, αλλά η ομίχλη και η υγρασία διατηρούνται αμείωτες μέχρι σήμερα, εμποδίζοντας τις ακτίνες του ήλιου να ζεστάνουν τη γη και τα κορμιά των γερόντων. Οι τρεις λίμνες της περιοχής ξαναγέμισαν νερό και έγιναν πλούσιες τροφοδότρες της καθημερινής πυκνής ομίχλης.

Η πυκνή ομίχλη κυριαρχεί στο τοπίο από άκρη σε άκρη, από τις νυκτερινές ώρες, το πρωί, μέχρι το μεσημέρι και είναι ένα από τα λίγα παραδοσιακά στοιχεία που έχουν μείνει αναλλοίωτα στο χρόνο. Είναι φαίνεται, ένα από τα κακά στοιχεία ενός τόπου που, κολάνε και δεν ξεκολλάνε, όπως λέγεται. Ενώ τα καλά στοιχεία περνούν, διαβαίνουν και χάνονται. Γιατί, πράγματι, η συνεχής ομίχλη είναι πρόβλημα για την περιοχή μας, επειδή αυξάνει την υγρασία που με τη σειρά της βλάπτει σοβαρά τη δημόσια υγεία, τη γεωργία, την κτηνοτροφία, τη δενδροκαλλιέργεια, ήτοι την εν γένει εθνική οικονομία, καθώς και την ασφαλή μετακίνηση τροχοφόρων και πεζών. Για το λόγο αυτό είναι απορίας άξιο, γιατί μέχρι σήμερα το μεγάλο αυτό πρόβλημα, δεν έχει απασχολήσει τις τοπικές αρχές Αυτοδιοίκησης και Νομαρχίας.

Σήμερα, η τεχνολογική πρόοδος έχει πολλές δυνατότητες, που μπορούν να δώσουν λύση ή και να μετριάσουν τις συνέπειες από αυτό το πρόβλημα. Υπάρχουν μέθοδοι τεχνικοί και τεχνολογικοί καθώς και εμπειρίες από παρόμοιες εφαρμογές σε άλλες περιοχές της Ελλάδας και του εξωτερικού. Σήμερα, όλα τα προβλήματα μπορούν να βρουν τη λύση, αρκεί να βρεθούν οι αρμόδιοι που θα αναδείξουν το πρόβλημα και οι καλοί και έμπειροι που θα μελετήσουν τη θεραπεία τους.

Λέγεται ότι, αν σκαφτεί σε βάθος ο αυχένας στον Άγιο Δημήτριο Καρτερίου θα δημιουργηθεί ρεύμα εισόδου θαλασσινού αέρα προς τον κάμπο Μαργαριτίου και θα αλλάξει προς το καλύτερο το κλίμα της περιοχής. Το ρεύμα τούτο ενδέχεται να μετριάσει και την πυκνή ομίχλη.

Η άποψη αυτή είναι, εκ πρώτης όψης, λογική και αξίζει τον κόπο να εξεταστεί σοβαρά.

Μεταξύ κάμπου Πλαταριάς του Μαργαριτίου που η απόσταση δεν υπερβαίνει τα 10 χλ/τρα, οι κλιματολογικές συνθήκες διαφέρουν αδικαιολόγητα πολύ.

Τα φυσικά εμπόδια που υπάρχουν σ' αυτή την απόσταση και ιδιαίτερα ο υπερυψωμένος αυχένας που δημιουργεί και τον ανήφορο – κατήφορο στον Άγιο Δημήτριο Καρτερίου, είναι η αιτία της διαφοροποίησης του κλίματος σε έναν τόπο που θεωρητικά θεωρείται ενιαίος και μεσογειακός. Αν ποτέ, γίνει αυτό το έργο θα διορθώσει και τη βατότητα του εθνικού δρόμου Ηγουμενίτσας - Αθηνών που σήμερα δημιουργεί προβλήματα στους οδηγούς και στο παρελθόν έχουμε θρηνησίσει θύματα τροχαίων ατυχημάτων. Από ένα έργο διπλή ωφέλεια. Ίσως και τριπλή, αν αποβεί αποδοτικό, σύμφωνα με τις προσδοκίες μας.

© ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΜΕΓΑΛΟΣ είναι ο αριθμός των Αλβανών εργατών που ήρθε και εργάζεται στα χωριά μας αυτό το διήμηνο.

Για αρκετό χρονικό διάστημα μας είχαν λήψει και παραλίγο, κόντεψε να τους ξεχάσουμε!

Τώρα, με τα νέα μέτρα της κυβέρνησης, γέμισε πάλι ο τόπος μας με Αλβανούς εργάτες.

Τώρα οι Αλβανοί αυτοί δεν λέγονται λαθρομετανάστες αλλά οικονομικοί μετανάστες ή οικονομικοί πρόσφυγες και εφόσον θα έχουν εφοδιαστεί με πράσινη κάρτα, θα θεωρούνται νόμιμοι και θα πρέπει να αμείβονται και να ασφαλίζονται ισότιμα με τον Έλληνα εργάτη.

Το μέτρο αυτό είναι λογικό και δίκαιο και έπρεπε να εφαρμοστεί, ως αναγκαίο κακό, από την αρχή της εμφάνισής του. Γιατί, ίσως, το κακό που έχει γίνει με αυτούς, δεν θα είχε πάρει τις μεγάλες διαστάσεις που έχει σήμερα. Γιατί σήμερα, μετά τα τόσα και τόσα απρόσμενα και ασυνήθιστα γεγονότα που δημιούργησαν οι Αλβανοί λαθρομετανάστες στην Ελλάδα πώς

νέα

Φεβρουάριος

Του Παναγιώτη Β. Μήτση-Σεφέρη

θα πιστούν οι Έλληνες εργοδότες για να τους εμπιστευτούν ισότιμη εργασία, με πλήρη ασφάλιση;

Θα χρειαστεί να περάσει πολύς χρόνος αμφοτέρως προσαρμογής και αμοιβαίας εμπιστοσύνης. Θα χρειαστεί, πριν απ' όλα, οι ίδιοι οι Αλβανοί εργάτες να πείσουν τους Έλληνες εργοδότες τους ότι δεν είναι και ασφαλώς δεν είναι όλοι το ίδιο και ότι, είναι διατεθειμένοι να αλλάξουν έμπρακτα το κακό παρελθόν, καθαρίζοντας μόνοι τους την αέρα από το στάρι. Γιατί είναι σίγουρο ότι, μεταξύ αυτών που ήρθαν στην Ελλάδα υπάρχουν έντιμοι και κοινωνικοί Αλβανοί εργάτες, που δεν δέχονται να ζουν παρασιτικά και εύκολα και πασχίζουν να εξασφαλίσουν το τίμιο μεροκάματο και να ζήσουν μ' αυτό, και αποταμιεύουν το λίγο περισσεύμα τους για να βελτιώσουν το μέλλον το δικό τους και της οικογένειάς.

© Η ΠΡΩΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΙΩΝ, την 22-2-98, γιορτάστηκε επίσημα με πρωτοβουλία της Κοινότητας Μαργαριτίου, της τοπικής ομάδας γυναικών και των παιδιών των σχολείων.

Από νωρίς το απόγευμα όλοι οι μασκαρεμένοι συγκεντρώθηκαν στην κεντρική πλατεία του χωριού, ντυμένοι με τις όμορφες αποκριάτικες στολές, άναψαν μία μεγάλη φωτιά και γύρω της στήσαν το χορό. Τους οδηγούσαν οι γλυκόλαλοι ήχοι της πολύ καλής ορχήστρας που συγκρότησε, με δαπάνη της Κοινότητας, ο καλός μας καλλιτέχνης Γιάγγος Αντωνίου. Τραγούδησαν με πολλή ζωντάνια και άναψαν το κέφι των χορευτών όλοι οι επαγγελματίες καλλιτέχνες καθώς και ο ανεπανόλητος ερασιτέχνης τραγουδιστής Γιώργος Σούρας ο πολυτάλαντος, με γνήσια παραδοσιακά ελληνικά τραγούδια. Όχι με ροκ και λάτιν.

Το γλέντι στην πλατεία κράτησε διαρκώς και κεφάλτο, μέχρι το σούρουπο. Μετά συνεχίστηκε, μέχρι τις πρωινές ώρες της επόμενης ημέρας, στη μεγάλη αίθουσα του Γυμνασίου, με περισσότερη ζεστασιά, αμείωτο κέφι και πολύ φαγοπότη.

Αξίζουν συγχαρητήρια σε όλους που είχαν την πρωτοβουλία πάλι φέτος να μαςβάλουν στο πνεύμα της Αποκριάς και να φέρουν στους παλιότερους αναμνήσεις από τα περασμένα.

Κοινή διαπίστωση: Όλα έγιναν καλά και οργανωμένα από όλους.

Παλαιότερα είχαμε έναν οργανωτή για όλα αυτά και για περισσότερα, τον Ηλία Χρηστίδη! που μας λείπει!

© ΑΠΟ ΕΡΕΥΝΕΣ που έκανε το Γεωφυσικό Ινστιτούτο σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας και μεταξύ αυτών στη Νεράιδα (Μενίνα) Θεσπρωτίας, ενοπίστηκε ραδιενεργό αέριο, το ονομαζόμενο «ραδιόνιο». Ένα αέριο που εκλύεται από το υπέδαφος.

Άκουσα την είδηση από τα ΜΜΕ και θυμήθηκα το γνωστό εκείνο κείμενο με το οποίο ζητούσε μετάθεση από τον προϊστάμενό του, δάσκαλος που υπηρετούσε στη Μενίνα, πριν από πολλά χρόνια.

Στο κείμενο της τηλεγραφικής αίτησης ο δάσκαλος περίπου έγραφε: «Ου δύναμαι εν Μενίνη μενείν. Ει γαρ έτι εν Μενίνη, μενείν, βέβαιον έσπι αποθανείν».

Ο επιθεωρητής και προϊστάμενός του διάβασε το αίτημα και απάντησε επίσης τηλεγραφικά: «Δει δη εν Μενίνη μενείν, έστω τε αποθανείν».

Δηλαδή ο δάσκαλος που υπηρετούσε παλιά στη Μενίνα ζητούσε απεπαισμένος μετάθεση, γιατί είχε διαπιστώσει ότι κινδύνευε η ζωή του, αλλά ο προϊστάμενος δεν του έκανε το χατήρι έστω και αν πέθαινε εκεί στην οργανική του θέση (ο δάσκαλος).

Λέτε πως ο δάσκαλος αυτός από τότε να είχε προαιστανθεί την ύπαρξη ραδιόνιου στη Μενίνα; Δεν προκύπτει. Εκείνο όμως που φαίνεται βέβαιο είναι ότι στην εποχή του δεν λειτουργούσαν τα μέσα τα πλάγια και αποτελεσματικά. Αν λειτουργούσαν τα σημερινά πλάγια μέσα, ε! δάσκαλος ήταν θα ήξερε να τα χρησιμοποιήσει. Θα εγκατέλειπε τη θέση του, χωρίς την άδεια του προϊσταμένου του. Χωρίς καν ούτε ένα «γεια» να του πει!

Έτσι απλά. Χωρίς πονοκέφαλους και κλάματα.

© ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΕΡΑ του διμήνου, 28-2-98 πέθανε στην Ηγουμενίτσα, που κατοικούσε χρόνια και σε ηλικία 84 ετών, ένας εκλεκτός προσωπικός μου φίλος, αλλά και του Μαργαριτίου γενικότερα. Ο υγιεινολόγος ιατρός ΗΛΙΑΣ ΦΕΣΤΑΣ έφυγε από τη ζωή μας.

Ο μεταστάς διετέλεσε επί πολλά χρόνια Νομιάτρος σε διάφορες πρωτεύουσες της χώρας και στην Ηγουμενίτσα δύο φορές ήτοι: από το 1953 έως 1962 και από το 1979 έως 1983. Υπηρέτησε επίσης ως Διευθυντής στη Δ/ση Δημ. Υγείας στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Υγείας - Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων.

Ο Ηλ. Φέστας ως άνθρωπος υπήρξε πρoός, μειλίχιος, κοινωνικός και πολύ φιλικός στους σεμνούς και απλούς ανθρώπους. Αντιπαθούσε τα άτομα που προσπαθούσαν να κατακτήσουν ό,τι δεν δικαιούνταν.

Ως υγιεινολόγος ο Ηλ. Φέστας στη Δημόσια Υπηρεσία και μάλιστα στον πιο ευαίσθητο κρατικό φορέα, όπως είναι η Δημ. Υγεία, έχει δέσει το όνομα του με θαρραλέες πρωτοβουλίες και πολλές υγιεινολογικές διατάξεις που παραμένουν ακόμη σε ισχύ, φέρουν τη σφραγίδα του.

Ως Νομιάτρος Θεσπρωτίας την περίοδο 1979 έως 1983 που συνταξιοδοτήθηκε υπήρξε, όπως πάντα, άψογος εφαρμοστής του νόμου με κοινωνικό πρόσωπο.

Ο Η.Φ. λειτουργούσε πάντα ιεραποστολικά, ως γνήσιος Δημ. Υπάλληλος της παλιάς γενιάς. Πρέπει έλεγε ο νόμος να λειτουργεί για τον άνθρωπο - πολίτη, όχι για τον υπάλληλο δυνάστη.

Αυτή την τελευταία περίοδο της υπαλληλικής του καριέρας (1981), ο Η. Φέστας απέδειξε έμπρακτα την αγάπη του για τον τόπο μας. Ανταποκρίθηκε θετικά σε αίτημα της Αδελφότητας Μαργαριτιωτών Αθήνας, συνέταξε επιστημονική έκθεση, με λόγια θερμά και ανθρώπινα που μόνο αυτός γνώριζε και εισηγήθηκε στο Νομαρχ. Συμβούλιο Θεσπρωτίας την ανάγκη ίδρυσης και λειτουργίας κέντρου Υγείας στο Μαργαρίτι.

Το Ν.Σ. ενέκρινε την εισήγηση και έστειλε την εγκεκριμένη απόφασή του στην κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Υγείας - Πρόνοιας για δημοσίευσή στην Εφημ. της Κυβερνήσεως και διενέργειας της νόμιμης διαδικασίας για την υλοποίηση. Αγνωστο πώς, όμως, στη διαδρομή από υπουργείο, μέχρι Εθνικό Τυπογραφείο το Κέντρο Υγείας Μαργαριτίου ξαναβαφτίστηκε και πήρε το νέο οριστικό του όνομα και έγινε Κ.Υ. Φιλιατών στο Γεν. Νοσοκομείο!

Ποιος ήταν ο νέος νονός, κανείς δεν έμαθε ποτέ.

Άλλο ένα ακόμη αίτημα της Αδελφότητας Μαργαριτιωτών της Αθήνας αγκάλασε και προώθησε ο Ηλ. Φέστας αυτή την περίοδο. Ήταν το πανθεσπρωτικό θέμα της προστασίας του ποταμού Καλαμά από τη ρύπανση με λύματα και απόβλητα της πόλης των Ιωαννίνων και που από τότε είχε αρχίσει να εξελίσσεται σε μακροχρόνιο πρόβλημα. Ακριβώς αυτή την εποχή η Αδελφ. μας θέλοντας να εμποδίσει τελεσίδικες αποφάσεις απευθύνθηκε με έγγραφο της και με άλλες παράλληλες ενέργειες στο Νομιάτρο και στο Νομαρχιακό Συμβούλιο Θεσπρωτίας και ζήτησε τη μονομερή ακύρωση προγενέστερης κοινής απόφασης των Νομαρχών Ιωαννίνων και Θεσπρωτίας.

Πράγματι ο κ. Ηλ. Φέστας ενθουσιασμένος προχώρησε γρήγορα στη νόμιμη διαδικασία και ο τότε νομάρχης Θεσπρωτίας κ. Παναγ. Βλαχσωπής με απόφαση του Ν.Σ. και σύμφωνη γνώμη του Υγείων. Κέντρου κατήγγειλε μονομερώς την παλαιότερη κοινή απόφαση των Νομαρχών, την έκανε άκυρη και ανεκτέλεστη ως τυπικά παράνομη.

Χάρη σε αυτή τη νέα απόφαση του νομάρχη καθυστέρησαν τα έργα στα Γιάννενα και συντάχθηκαν νέες μελέτες με αυστηρότερους όρους υγιεινολογικής επεξεργασίας των λυμάτων κλπ. και γενικά με τη σχολαστική τηρηση όλων των τυπικών και ουσιαστικών διαδικασιών που απαιτεί ο νόμος. Ας είναι τούτες οι λίγες σημειώσεις ένας μικρός φόρος τιμής από τους Μαργαριτιώτες στο μεγάλο και αείμνηστο Θεσπρωτικό επιστήμονα και φίλο Ηλία Φέστα.

Το Ημερολόγιο της Νιότης μας

Οι παλιοί συμμαθητές μας δεν είναι μόνο τα παιδιά που πηγαίναμε μαζί τους στην ίδια τάξη, στο ίδιο σχολείο. Οι παλιοί συμμαθητές μας, είναι όλα τα πρόσωπα που αγαπήσαμε τότε που ήμασταν παιδιά, έφηβοι, νέοι.

Οι παλιοί συμμαθητές μας δεν είναι μόνο τα πρόσωπα, αλλά είναι και οι δρόμοι, τα πάρκα, οι αλάνες και οι παραλίες. Οι παλιοί συμμαθητές μας είναι όλα εκείνα τα παιχνίδια μας, (οι πετροπάλαιμοι, το κουτσό, το ποδόσφαιρο, η τυφλόμυγα κ.α.) που τα παίζαμε με πάθος τότε που η ζωή δεν άλλαζε κάθε δύο ή κάθε τρία χρόνια.

Οι παλιοί συμμαθητές μας είναι όλες οι μαθητικές και νεανικές μας μνήμες μιας περασμένης εποχής, που έμεινε ανεξίτηλα χαραγμένη στο μυαλό όλων μας, ενώ στα συρτάρια μας παραμένουν σκοτισμένα βιβλία, τετράδια, σημειώσεις, λευκώματα και φωτογραφίες εκείνης της εποχής.

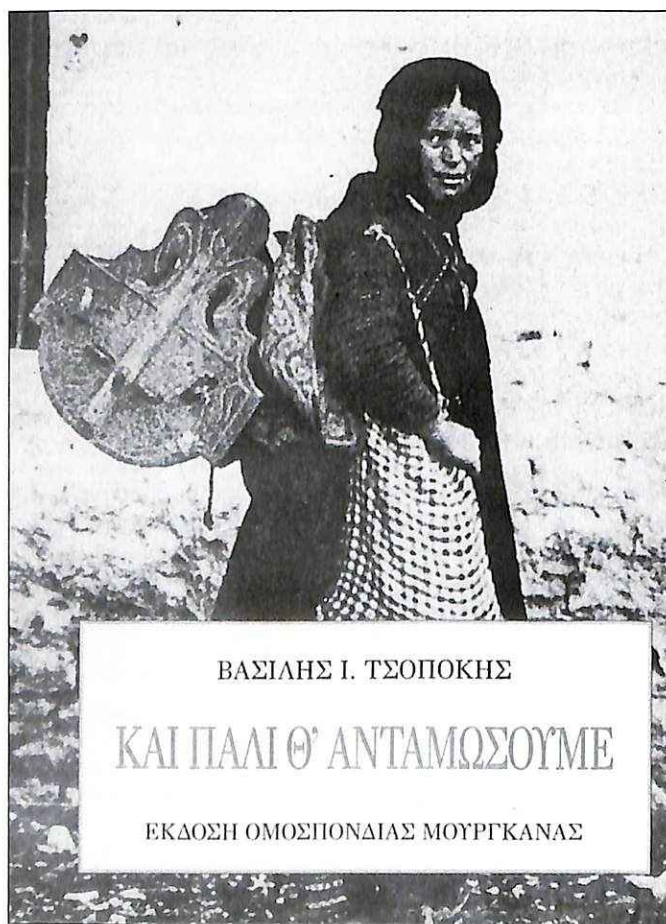
Μέσα απ' τα συρτάρια μας ξεθάψαμε όλες αυτές τις μνήμες και τα ενθυμήματά μας και εκδόσαμε αυτό το βιβλίο με τον τίτλο «ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΝΙΟΤΗΣ ΜΑΣ» που απευθύνεται όχι μόνο στους παλιούς συμμαθητές μας, αλλά σε όλους τους μαθητές που φοίτησαν στο Γυμνάσιο της Ηγουμενίτσας την δεκαετία του 1960 καθώς επίσης και σε κάθε ρομαντικό αναγνώστη ο οποίος ίσως βρει μέσα στις σελίδες του κάτι από τα προσωπικά του βιώματα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΒΑΣΙΑΔΗΣ - ΚΩΣΤΑΣ ΛΩΜΗΣ

«... Ο δρόμος είναι μακρύς, ατελείωτος κι ο Δονάτος θα τον βγάλει τότε σιγοτραγουδώντας και τότε αναδεύοντας μέσα του τα όνειρά του τα ανομολόγητα...»
«... Οι μέρες που περνάμε είναι πολύ δύσκολες. Για να μπορέσουμε να τα βγάλουμε πέρα, χρειάζεται να γίνουμε μια γροθιά, η κατοχή της πατρίδας μας μόνο με την οργανωμένη πάλη μπορεί να αντιμετωπισθεί...»
«Ακου κυρία Κλειώ, ήταν να μην μπλέξεις μαζί μας; έχουμε τα κουσούρια μας, έχουμε όμως και τα καλά μας. Είμαστε σαν μια μεγάλη οικογένεια, μπήκες μέσα πάει αυτό ήταν. Τώρα δεν σ' αφήνουμε να φύγεις...»

Μια παρέα ανθρώπων από τα ορεινά χωριά της Μουργκάνας στα δύσκολα χρόνια της Κατοχής. Με τα όνειρα και τον αγώνα τους για την επιβίωση. Η καθημερινότητά τους με τα συνεχή «εμπορικά» ταξίδια στην Αλβανία. Η αναπάντεχη περιπέτεια που τους δένει πιο πολύ ακόμα.

Χρόνια μετά οι ίδιοι άνθρωποι σ' ένα άλλο ταξίδι, στην Αθήνα τώρα πια, αντιστεκόμενοι όχι στη φτώχεια που απελπιστικά τους έσφιγγε στον τόπο τους αλλά στην αφομοίωση και το ισοπέδωμα της μεγαλούπολης, του ξένου τόπου. Οι ήρωες στο περιθώριο της ιστορίας.

ΒΑΣΙΛΗΣ Ι. ΤΣΟΠΟΚΗΣ

ΚΑΙ ΠΑΛΙ Θ' ΑΝΤΑΜΩΣΟΥΜΕ

ΕΚΔΟΣΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΜΟΥΡΓΚΑΝΑΣ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΩΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Πάλι με πιέζει η Σύνταξη της εφημερίδας μας να καλύψω τη στήλη «Η Αδελφότητα Εξωτερικού Ενημερώνει».

Εμείς από τη Γερμανία ποιον και τι να ενημερώσουμε. Μας έχει περάσει τώρα τελευταία, κάποια αδράνεια που εκτός από το σπίτι και τη δουλειά, τίποτε παραπέρα. Περιμένουμε πού και πού να μας πάρει κανένας τηλέφωνο για να μας πει κανένα νέο από το Μαργαρίτι.

Δυστυχώς τα μέλη μας ούτε τη συνδρομή τους δε στέλνουν, αλλά ούτε και για το Μαργαρίτι ενδιαφέρονται να μάθουν κάτι.

Ίσως η καθημερινότητα και η ρουτίνα τούς έχει αποξενώσει από συγγενείς, φίλους και την πατρίδα.

Ευτυχώς για μας που η Σύνταξη της Εφημερίδας δεν κουράστηκε ακόμα για ν' αναστείλει την έκδοσή της, οπότε για μας αυτό θα ήταν καταστροφικό. Έπαινος λοιπόν και ευχαριστίες σ' όλους αυτούς που αγωνίζονται να την κρατήσουν στη ζωή απ' όλους εμάς τους αναγνώστες της. Δεν έχει σημασία αν τα νέα που φτάνουν σ' εμάς είναι λίγο παλιά. Γεγονός είναι ότι φτάνει η εφημερίδα, δεν ησυχάζουμε μέχρι να τη διαβάσουμε. Ευχαριστούμε λοιπόν και πάλι όλους αυτούς που κοπιάζουν πάντα στην Αθήνα και το Μαργαρίτι για μια καινούργια έκδοση.

Παράκληση όμως μαζί μ' αυτούς να γράφουν και πολλοί περισσότεροι εντός και εκτός Ελλάδας.

Όσο για την Αδελφότητα Εξωτερικού, όσο πάει και λιγοστεύουν αυτοί που ενδιαφέρονται. Αν πάμε έτσι οι νεότεροι ούτε που θα ξέρουν που βρίσκεται το Μαργαρίτι.

Όλα όμως αυτά θα τα πούμε το καλοκαίρι στο χωριό, αν και φέτο οι διακοπές δεν ταιριάζουν σε όλους.

Να δούμε τι θα κάνουμε και με το πανηγύρι της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος αλλά και με τα εγκαίνια της εκκλησίας στο νεκροταφείο.

Από το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Μαργαριτιωτών Εξωτερικού χαιρετισμούς σε όλους.

Με αγάπη
Ο Γραμματέας
Γεώργιος Λύκας

Μαργαριτώτικα

Από άλλη σκοπιά

Εναν πολύτιμο συνεργάτη στο Μαργαρίτι απόκτησε η έκδοσή μας. Είναι ο δάσκαλος Βασίλης Δόσης που μας στέλνει τις φωτογραφίες που χρειαζόμαστε για δημοσίευση. Πιστεύουμε πως η συνεργασία θα επεκταθεί και θα μετατραπεί σε μόνιμη στήλη με φωτορεπορτάζ. Σ' ευχαριστούμε Βασίλη.

Διαβάσαμε σε επιφυλλίδα θεσπρωτικής εφημερίδας πως στην εκδήλωση της Αδελφότητας των Μαργαριτιωτών, στο τραπέζι των επισήμων, δύο επώνυμοι Θεσπρωτοί λογομάχησαν για δικούς τους λόγους. Ευτυχώς που δεν έπεσε στην αντίληψη του προεδρείου της Αδελφότητας και έτσι πέρασε απαρατήρητο και δεν πήρε παραπέρα έκταση.

Με απόφαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου Θεσπρωτίας επιήλθαν οι παρακάτω μεταβολές στα σχολεία του Δήμου Μαργαριτίου.

– Το 2/θέσιο Δημ. Σχολείο Μορφίου με αριθ. μαθητών 15 και το 5/θέσιο Δημ. Σχολείο Μαργαριτίου με αριθμό μαθητών 103 συγχωνεύονται σε 7/θέσιο Δημ. Σχολείο Μαργαριτίου με αριθ. μαθητών 118.

– Υποβιβάζεται το Δημ. Σχολείο Καταβόθρας από 3/θέσιο σε 2/θέσιο αριθ. μαθητών 24.

– Μετονομάζεται το ΓΕΛ Μαργαριτίου σε Ενιαίο Λύκειο Μαργαριτίου.

Παρόλο που οι επιστήμονες υποστηρίζουν πως στα πολυθέσια Δημοτικά Σχολεία τα παιδιά μαθαίνουν καλύτερα γράμματα εμάς μας στεναχωρεί το κλείσιμο του σχολείου Μορφίου και ο υποβιβασμός του Δημοτικού Σχολείου Καταβόθρας. Γερνάζει ο πληθυσμός της πατρίδας μας αδειάζει η ύπαιθρος.

Από τον πρόεδρο του Γεωργικού Συνεταιρισμού Μαργαριτίου, Ιωάννη Ζήκο, λάβαμε επιστολή, την οποία είχαμε στείλει στο ατελιέ για δημοσίευση, σχετική με τα έργα στην πλατεία Μαργαριτίου. Διαπιστώθηκε όμως την τελευταία στιγμή πως η επιστολή δεν είχε τεθεί υπόψη της Κοινότητας Μαργαριτίου, την οποία και αφορούσε.

Λόγοι αρχής μας επέβαλαν να αποσύρουμε το δημοσίευμα για να ενημερωθεί ο πρόεδρος της Κοινότητας, οπότε θα επανέλθουμε στο άλλο φύλλο.

Μνήμες απ' το χωριό

Το μισιακό ή «Κολιγιά»

Κάθε νοικοκύρης έπρεπε να φροντίσει να εξασφαλίσει το «ψωμί» της χρονιάς, όπως έλεγαν το σιτάρι ή το καλαμπόκι που χρειαζόταν να αθεστεί κατά διαστήματα για να γίνει αλεύρι - ψωμί. Όσοι είχαν χωράφια το πετύχαιναν, αφού σχεδόν όλο το χρόνο όλη η οικογένεια έσπερνε τα χωράφια: σιτάρι τα ξερικά, καλαμπόκι τα ποτιστικά. Όσες όμως οικογένειες είχαν λίγα στρέμματα και δεν έφτανε η παραγωγή τους, αλλήλ αποτελούνταν από πολλή άτομα διαθέσιμα για εργασία, έπαιρναν τα χωράφια ενός πηλουσίου, μιας χήρας, ενός ξενιτεμένου και τα καλλιεργούσαν, κάνοντας όδες τις σχετικές εργασίες (όργωμα - σπορά - βοτάνισμα θέρισμα - πότισμα - αλώνισμα).

Στο αλώνι μοίραζαν την παραγωγή στη μέση. Αυτά για τα δημητριακά.

Οι ελιές επειδή είχαν μόνο ράβδισμα ή μόνο μάζεμα δίνονταν με το ένα τρίτο ή με το δοχείο. Για κάθε τρία δοχεία συλλογής ελαιοκάρπου η εργάτρια έπαιρνε μία οκά ή αδο, δηλ. 1.280 γραμ. Το ένα τρίτο της οκάς ηγόταν ήπτρα. Μία ήπτρα ο τενακές. Πιο συνηθισμένο ήταν το «εργατικό», δηλαδή δανεικές μέρες εργασίας μεταξύ συγγενών, κουμπάρων, συμπεθερών. Κατόπιν ερχόταν η εργασία με το είδος. Θέριζες σιτάρι και έπαιρνες 2 ή 3 οκάδες για κάθε μέρα. Θέριζες ρύζι έπαιρνες ρύζι. Κούρευες πρόβατα, έπαιρνες μαλλί. Αυτό το έκαναν κυρίως όσοι δεν είχαν δικά τους πρόβατα, για να υφάνουν την προίκα των κοριτσιών τους. Μερδικό έπαιρνε και το άθροισμα στο ελαιοτριβείο και στο αλώνι. Στ' αλώνια βάζαν συνεταιρικά τ' άθροισμα κι έτσι γλιτώναν την πληρωμή. Τα μισιακά και οι κολιγιές κράτησαν ως το 1960 που άρχισε η μετανάστευση κυρίως προς τη Γερμανία. Τώρα όλα είναι χέρσα κι έρημα, ο κάμπος κοιμάται ήσυχος. Μύθος δεν αθέθει, ούτε άθροισμα αλώνιζουν. Στη θέση του παλιού φούρνου που κάπνιζε, βρίσκεται σήμερα το «Πρατήριο Άρτου». Όσο για το Μισιακό, σήμερα αποτελεί άγνωστη λέξη για τα παιδιά μας.

Ε. Κυριάκης

Καλό
Πάσχα

«Πέρασαν δύο χρόνια απ' όταν με πρωτο-βουλή του Δημάρχου Ιωαννίνων κ. Λευτέρη Γκλίναβου, συγκροτήθηκε από τους δημάρχους και νομάρχες της Ηπείρου το Συμβούλιο Ηπειρωτών».

Πιστέψαμε πως το Συμβούλιο θ' αποτελούσε το κοινοβούλιο των Ηπειρωτών αλλά και το όργανο προγραμματισμού και δικαίωσης για την Ήπειρο, τη φτωχότερη περιοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δυστυχώς απ' ό,τι αποδείχτηκε και από την τελευταία συνάντηση στην Κόνιτσα, το Συμβούλιο κατέστη από μόνο του ανενεργό. Κρίμα που εξαιτίας κάποιων εξανεμίστηκε ένα όνειρο των Ηπειρωτών.

Μήπως πρέπει οι εκλεγμένοι άρχοντες της Ηπείρου να το ξανασκεφτούν;

Μεγάλη φωτιά άναψε σε Θεσπρωτικές αλλοδαπές και ηπειρωτικές εφημερίδες με το θέμα υπαγωγής της περιοχής της Πάργας στο Νομό Θεσπρωτίας. Άρχισε με δημοσίευμα του Κώστα Ντούση, ακολούθησε του Κώστα Παπαγεωργίου που άναψε και τη φωτιά, καθώς και των Χάρση Γιάκη και Γιάννη Σάρρα.

Τώρα βρισκόμαστε στη δευτερολογία του Κώστα Παπαγεωργίου. Ας ευχηθούμε να μη θελήσουν να επανέλθουν και οι υπόλοιποι.

Όλα αυτά, βέβαια, χωρίς τον «ξενοδόχο», δηλαδή τους Παργινούς, οι οποίοι αν το ήθελαν θα είχαν έρθει στη Θεσπρωτία.

Σε πρόσφατη επίσκεψη στα ορεινά της Βαυαρίας παρατήρησα ότι το κάθε χωριό είχε και το εργοστάσιο επεξεργασίας ξύλου, που για να λειτουργούν φαίνεται δε θα είναι χρεοκοπημένα. Διερωτήθηκα λοιπόν πώς τα καταφέρνουμε εμείς που σε ολόκληρη την Ήπειρο ένα είχαμε κι αυτό κλείνει λόγω χρεωκοπίας. Τώρα πώς έπεσε έξω είναι άλλη ιστορία. Εύχομαι από εδώ και πέρα να πέσει σε καλά χέρια και να επαναλειτουργήσει για το καλό της Ηπείρου και των Ηπειρωτών.

Στο στάδιο Ειρήνης και Φιλίας έκοψε και φέτος την «Πίτα του Ηπειρώτη» η Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος. Βέβαια αυτό δεν εί-

Ο πρόεδρος της
Πανηπειρωτικής
Συνομοσπονδίας της
Ελλάδας Κώστας
Αλεξίου κόβει την «πίτα
των Ηπειρωτών» στο
Στάδιο «Ειρήνης και
Φιλίας»

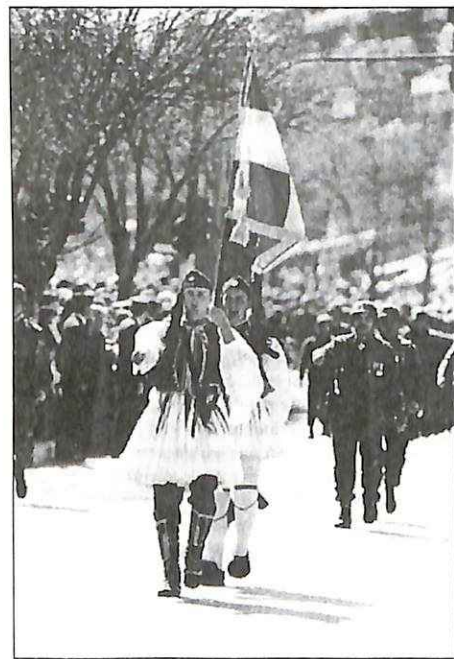

ΦΩΤΟ: ΣΠ. ΠΕΤΡΟΒΑΣ

ναι μόνο ένα κόψιμο πίτας αλλά ένα ηπειρωτικό πανηγύρι.

Ο πρόεδρος της Π.Σ.Ε., Κώστας Αλεξίου, έθεσε υπόψη των υπουργών τα προβλήματα της Ηπείρου, μεταξύ των οποίων και το θέμα «Στέγη Ηπειρώτη».

Οι παρίσταμενοι Ηπειρώτες Υπουργοί Παπαδόπουλος και Τζουμάκας δήλωσαν, σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες, πως το θέμα μπορεί να λυθεί με άσκηση μεγαλύτερης πίεσης από πλευράς της Π.Σ.Ε. και των Ηπει-

Η ελληνική λεβεντιά παρελαύνει στα Γιάννενα.

ρωτών. Εμπρός λοιπόν, αγαπητοί Αλέκο και Στέφανε, μπάτε μπροστάρηδες, ως Ηπειρώτες, ν' ασκήσουμε τη χρειαζόμενη πίεση.

Στην εκδήλωση τιμήθηκαν και τα «ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» για τα 50 χρόνια ζωής και προσφοράς. Συχαρητήρια κι από μας αγαπητέ Κώστα Γκόρτζο.

Η πρώτη φάση του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» που αφοράσε τη συγκρότηση των Δήμων και Κοινοτή-

των (όσες παρέμειναν) τελείωσε. Τώρα βρισκόμαστε στη δεύτερη φάση, του προσδιορισμού των αναγκών και των έργων, που πρέπει να εκτελεστούν σε πρώτη φάση για να μπορέσουν να λειτουργήσουν. Πιστεύουμε πως οι αρμόδιοι γι' αυτό τον προγραμματισμό θα σκεφτούν αντικειμενικά και θ' αποφασίσουν σωστά.

Πριν από έναν περίπου χρόνο μιλούσαμε για το πρόγραμμα LEADER II στο οποίο είχαν ενταχθεί μεταξύ άλλων και κάποια έργα του Μαργαριτίου. Μήπως μπορούν οι αναπτυξιακές εταιρείες «ΑΝΕΘ» και «ΗΠΕΙΡΟΣ» να μας πουν τι γίνεται; Αν αυτές καθυστερούν το πρόγραμμα είναι αδικαιολόγητες γιατί θα 'πρεπε, κατά τη γνώμη μας, να δουλεύουν μέρα νύχτα μέχρι να πετύχουν την εκταμίευση των χρημάτων, για ν' αρχίσουν τα έργα που τόσο τα έχει ανάγκη η Ήπειρος. Αν πάλη αυτές πράξαν το χρέος τους ως αναπτυξιακές εταιρείες τότε τους ζητάμε συγγνώμη, ας μας πούνε όμως ποιοι φταίνε για να τα βάθουμε μ' αυτούς. Η Ήπειρος είναι οικονομικά η τελευταία περιφέρεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γι' αυτό κανονικά εμάς τους Ηπειρώτες δεν πρέπει να μας πιάνει ύπνος, μέχρι να καταφέρουμε να την ανεβάσουμε έστω και ένα σκαλί.

Μας έλεγε φίλος απόστρατος: «Τα ελληνο-αλβανικά σύνορα μόνο οι Ένοπλες Δυνάμεις μπορούν να τα φυλάξουν. Ούτε η Αστυνομία, ούτε το Λιμενικό, ούτε το ένα ειδικότερο που θ' αγοράστεί με χρήματα από το INTERREG. Φαίνεται πως έχει δίκιο ο στρατηγός. Αφού, όμως, το ξέρουμε γιατί δεν το κάνουμε; Αυτό το ξέρει η κυβέρνηση και όχι εμείς».

Με την παρουσία του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας, κυρίου Κωστή Στεφανόπουλου, γιορτάστηκε εφέτος η επέτειος της απελευθέρωσης της Ηπείρου. Μας τίμησε πάλι τους Ηπειρώτες ο πρόεδρος. Τον ευχαριστούμε θερμά. Με την ευκαιρία προτείνουμε να επεκταθεί ο εορτασμός και τοπικά σε πρωτεύουσες νομών και έδρες δήμων που δεν γιορτάζεται μέχρι τώρα.

«ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» 854/Δεκ. 97

ΣΤΟ «ΚΑΡΑΤΕ» ΚΟΡΑΣΙΔΩΝ ΜΑΘΗΤΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙ ΠΗΡΕ ΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

• Η μαθήτρια Σοφία Πέτρ. Μπόρου από το Μαργαρίτι, στο 7ο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα «ΚΑΡΑΤΕ» κορασίδων πήρε την 1η θέση στο πάλεμα με αντίστοιχο ΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ και τη 2η θέση στην τεχνική του Καράτε.

«ΤΙΤΑΝΗ» 237/4-1-98

Η ΕΠΑΡΧΙΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

Μάλλον το πιστεύα κι εγώ ο... άπιστος ότι το αρδευτικό του Μαργαριτίου θα... γίνει. Αλλά, βρε παιδιά της εξουσίας, αφού κάνετε το καλό, κάντε το ολοκληρωμένο. Συνοδέψτε το έργο αυτό μ' ένα μικρό, αλλά υλοποιήσιμο άμεσα αναπτυξιακό πρόγραμμα, για να ζήσει και αυτή η έρμη επαρχία. Προσοχή όμως! Μη μου πείτε ότι θα καθυστερήσετε το αρδευτικό για να... εκτυπώσετε το πρόγραμμα. Γιατί κάτι τέτοια τα γνωρίζετε καλά εσείς.

«ΤΙΤΑΝΗ» 239/18-1-98

INTEREG II ΚΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

Παρατηρήσαμε ότι στις προτάσεις του INTEREG II που πρόσφατα ανακοίνωσε ο Νομάρχης Θεσπρωτίας, η Επαρχία Μαργαριτίου έχει τη μερίδα του λέοντος! Σωστή ενέργεια, γιατί αυτή η επαρχία αξίζει ιδιαίτερης προσοχής, πράγμα που αναγνωρίζεται από όλους. Να πω ένα προσωπικό ευχαριστώ στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Θεσπρωτίας.

«ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ»

Η ΘΕΑ ΤΥΧΗ ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΕ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΘΕΣΠΡΩΤΟΥΣ

Την Κυριακή 11-1-998, η ΘΕΑ ΤΥΧΗ στην καθιερωμένη κλήρωση του ΛΟΤΤΟ χαμογέλασε και στους Θεσπρωτούς και τους μοίρασε εκατόν δέκα εκατομμύρια (110.000.000) δρχ. Το δελτίο στοίχισε 36.000 δρχ.

Οι τυχεροί συμπατριώτες μας είναι: • ΚΑΛΛΟΣ ΦΩΤΙΟΣ • ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΜΗΝΑΣ • ΠΛΑΚΟΠΑΝΟΣ ΦΙΛΙΠΠΑΣ • ΧΟΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΠΥΡΟΣ και ΚΩΣΤΑΣ • και ο Μαργαριώτης ΜΠΟΡΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ.

Τους ευχόμαστε σε καλή μεριά.

ΕΡΩΤΗΣΗ

Για τον κ. υπουργό Υγείας - Πρόνοιας

Την 23 Δεκεμβρίου από άγνωστη αιτία κάηκε ολοσχερώς το σπίτι του ΕΥΘΥΜΙΟΥ Θ. ΝΤΡΙΤΣΟΥ από το Μαργαρίτι Θεσπρωτίας.

Ο πάμπτωχος αυτός άνθρωπος από τότε φιλοξενείται στους γείτονες με όλες τις συνέπειες για τη ζωή του.

Για τούτο θέτουμε το θέμα και παρακαλούμε να μας πληροφορήσετε: Τι προτίθεστε να πράξετε ώστε να τύχει της αναγκαίας αρωγής ο πυροπαθής αυτός άνθρωπος;

Αθήνα 19-1-1998

Μετά τιμής

Ο ερωτών βουλευτής
Ηλίας Κ. Βεζδρεβάνης
Βουλευτής Θεσπρωτίας

ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑΣ (ΦΟΗ)
ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ «ΓΑΙΑ»
ΑΡ. ΠΡΩΤ. 2

2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ - ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΥΓΡΟΤΟΠΩΝ

Η ανάγκη για προστασία του περιβάλλοντος αποκτά χρόνο με το χρόνο περισσότερους υποστηρικτές σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Κυβερνήσεις - Οργανώσεις και κυρίως απλοί πολίτες δίνουν καθημερινά τη μάχη για ένα καλύτερο αύριο σε ανθρώπινο περιβάλλον.

Με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας Υγροτόπων θέλουμε να υπενθυμίσουμε ότι στην περιοχή μας υπάρχουν από τους πιο σπάνιους και αξιόλογους βιοτόπους στην Ελλάδα: «ΔΕΛΤΑ ΚΑΛΑΜΑ» και «ΕΛΟΣ ΚΑΛΟΔΙΚΙΟΥ» είναι δύο σημαντικοί χώροι με σπάνια πανίδα και χλωρίδα.

Τα τελευταία χρόνια έγιναν κάποιες προσπάθειες ανάδειξής τους ώστε να τους γνωρίσει το πλατύ κοινό.

Αφετηρία οι «ΠΑΓΚΟΣΜΙΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΠΟΥΛΙΩΝ» που γιορτάζονται πλέον με διάφορες εκδηλώσεις και στον τόπο μας με καθοριστική συμβολή και της Οργάνωσής μας.

Παρόλλα, εκπονούνται μελέτες για αξιοποίηση αυτών των βιοτόπων από διάφορα υπουργεία κι άλλους φορείς.

Θεωρούμε απαραίτητη την πλήρη ενημέρωση λαού και φορέων ώστε οι όποιες παρεμβάσεις να προστατεύουν και να αναδεικνύουν σωστά τους βιότοπους και το συνολικότερο οικοσύστημα της περιοχής, λαμβάνοντας σοβαρά υπόψη την αειφορική διαχείρισή τους.

Πρέπει, επίσης, να τονίσουμε ότι η άμεση λειτουργία Κέντρων Περιβάλλοντος πληροφορήσης, με πρώτο στην περιοχή Δρεπάνου Ηγουμένισας, θα είναι βασικό στοιχείο για τη διαφύλαξη των υγροτόπων Καλαμά και θα συμβάλει να γίνουν γνωστοί και επισκέψιμοι για το κοινό.

Ηγουμένισα 2 Φλεβάρη 1998

Για το Δ.Σ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΘΑΝΑΣΗΣ ΜΠΟΥΣΗΣ

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΕΣ

Στην επαρχία Μαργαριτίου προκηρύχθηκαν οι παρακάτω δημοπρασίες:

- Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. του Συμβουλίου Περιοχής 2ης Εδαφικής Περιφέρειας Ν. Θεσπρωτίας για την:
 - Ανάδειξη αναδόχου κατασκευής του έργου «Ηλεκτροφωτισμός κοιν. δρόμου Μαζαρακιάς» προϋπολογισμού δαπάνης 5.000.000 δρχ. και μαζί με τον ΦΠΑ 5.900.000 δρχ. Το έργο χρηματοδοτείται από ίδιους πόρους του ΣΠ με υπάρχουσα πίστωση 2.500.000 δρχ.
 - Πρόσληψη με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου για 8 μήνες ενός χειριστή εκσκαφείας και ενός εργάτη καθαριότητας.
- Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Μαργαριτίου για την ανάδειξη αναδόχου κατασκευής των έργων:
 - «Ασφαλτόστρωση εσωτερικών δρόμων» προϋπολογισμού 10.800.000 δρχ. και συνολικής δαπάνης με το ΦΠΑ 12.744.000 δρχ.
 - «Ασφαλτόστρωση Δρόμων Νεκροταφείων» προϋπολογισμού 13.000.000 και συνολικής δαπάνης με το ΦΠΑ 15.340.000 δρχ.
 Το έργο χρηματοδοτήθηκε από δάνειο έτους 97 με το ποσό των 10.000.000 δρχ.
- Ο πρόεδρος της Κοινότητας Μαζαρακιάς - Θεσπρωτίας προκηρύσσει δημόσια ανοικτή δημοπρασία για την:
 - Ανάδειξη αναδόχου κατασκευής του έργου Οδοποιία προϋπολογισμού δαπάνης 8.474.576 δρχ. και συνολικής δαπάνης με το ΦΠΑ 10.000.000 δρχ.

Έκθεση φωτογραφίας με θέμα τον Καλαμά

Με πρωτοβουλία και οργάνωση του Δήμου οργανώθηκε στον Παραπόταμο έκθεση φωτογραφίας με θέμα τον ποταμό Καλαμά.

Την έκθεση που εγκαινίασε στις 3-1-98 ο υπουργός, κύριος Αλέκος Παπαδόπουλος, επισκέφτηκαν πολλοί Θε-

σπρωτοί καθώς και μαθητές σχολείων.

Η έκδοσή μας ευαίσθητη σε τέτοια θέματα συγχαίρει τους διοργανωτές και εύχεται όχι μόνο ν' ακολουθήσουν κι άλλες εκθέσεις με θεσπρωτικά θέματα, αλλά να δούμε σύντομα τυπωμένα και τα σχετικά άλμπουμ φωτογραφιών.

Οσδίνα (μία από τις φωτογραφίες της έκθεσης)

Οι 200 φωτογραφίες που παρουσιάστηκαν στην έκθεση τραβήχτηκαν το φθινόπωρο του 1997 από το φωτογράφο Αλέκο Βουτσαρά, με την καθοδήγηση του Μιχάλη Πασιάκου.

Παρουσιάζουν τον κύριο κορμό του Καλαμά και ξεκινώντας από τους καταρράκτες κοντά στον Παρακάλαμο φτάνουν μέχρι το μαγευτικό δέλτα του ποταμού κάτω στη Σαγιάδα.

Η φωτογράφιση θα συνεχιστεί και στις υπόλοιπες εποχές του χρόνου και θα επεκταθεί και στους παραπόταμους του Καλαμά, ώστε να δημιουργηθεί ένα πλήρες φωτογραφικό αρχείο που θα χρησιμοποιηθεί στο μέλλον για ένα λεύκωμα που θα εκδοθεί και θα έχει ως θέμα του το ποτάμι. (Στο λεύκωμα αυτό θα παρουσιαστούν και οι φωτογραφίες του Fred. Boissonas (1913) και του Σπύρου Μελετιζή (1937), καθώς και παλιοί χάρτες και γκραβούρες που απεικονίζουν τον ποταμό). Η φωτογράφιση παρουσίασε δυσκολίες, γιατί σε αρκετά σημεία ο Καλαμάς ήταν επικίνδυνος, ενώ οι βαθιές χαράδρες και τα πλατάνια, εμπό-

διζαν το φως να φτάσει μέχρι το νερό.

ΘΕΜΑΤΑ: Καταρράκτες, Θεογέφυρα, Μονή Πατέρων Λιθινο (μετά τη γέφυρα του Σουλόπουλου πηγαίνοντας για τον Παρακάλαμο), Βροσύνα, στενά του Καλαμά, (το μεγάλο φαράγγι που αρχίζει από το Πολύδροσο και τελειώνει κάτω από τις Πέντε εκκλησίες), γέφυρα Μπυλιάννας (στο τέλος του φαράγγιου), Οσδίνα (η βυζαντινή νεκρόπολη με τις υπέροχες εκκλησίες), γέφυρα Μενίνας, Παναοτή (μετά τα Πηγαδούλια, πόλη των ελληνιστικών χρόνων), σκάλα του Ζωργιάννου, βενετσιάνικος πύργος), Γιτάνη (η γνωστή πρωτεύουσα του κοινού των Θεσπρωτών με το εντυπωσιακό θέατρο δίπλα στο ποτάμι), Μονή Ταξιαρχών, (μετά το Ράγιο προς το Καστρί), φράγμα Καλαμά, γέφυρα κάτω Καλαμά, Δέλτα υγρότοπος Σαγιάδας (μετά το δέλτα προς τη Σαγιάδα), λιμάνι Σαγιάδας (Σκάλωμα), παλιά Σαγιάδα. (Από το Καλπακιώτικο, φωτογραφήθηκε η κοιλάδα των Φιλιατών, η γέφυρα του ασκηταρίου, η Μονή Γηρομερίου και η Μονή της Καμίτσιανης - κοντά στον Τσαμαντά).